SWAMI PANCHADASI

Lumea astrală

Cuprins

Capitolul I

Cele şapte planuri astrale

Fiecare elev în ocultism, de la cel mai umil începător până la cel mai avansat, are percepţia deplină asupra minunilor din acel plan straniu, cunoscut ca Lumea Astrală, începătorul, desigur, nu are privilegiul de a vedea cu adevărat viaţa pe acest plan, exceptând, poate, în cazuri excepţionale, sau în împrejurări extraordinare, însă chiar şi acesta găseşte referinţe asupra subiectului în lecturile sale, şi descoperă curând că acel plan distinct este scena şi arealul unor fenomene foarte stranii.

Pe măsură ce avansează şi află mai mult despre principiile şi legile oculte, acesta dezvoltă un interes încă şi mai mare asupra subiectului.

Iar atunci când atinge treapta în care este capabil să perceapă (prin viziunea astrală) în acest plan, acesta află că o nouă lume s-a deschis în faţa lui.

Cele mai vechi învăţături oculte, la fel ca şi ultimele, informează elevul că există Şapte Planuri ale Existenţei. Cel mai jos dintre aceste planuri este cel denumit Planul Material. Al doilea în ordine este cel denumit Planul Forţelor. Al treilea este cel denumit Planul Astral.

Al patrulea este cel denumit Planul Mental. Deasupra acestor patru planuri sunt trei planuri superioare, cunoscute ocultiştilor, însă care nu au denumiri ce pot fi înţelese de cei ce evoluează doar în planuri inferioare, şi care nu pot fi explicate acestora. Mă voi referi la unele din aceste planuri superioare, în cursul acestui mic volum, însă nu voi încerca să le descriu din motivele arătate mai sus.

Subiectul prezentului demers este numai Planul Astral, iar noi vom afla suficiente lucruri interesante în privinţa fenomenelor din acest plan fără a mai încerca să pătrundem în tainele celor încă şi mai înalte.

Trebuie menţionat în acest punct, că fiecare din cele Şapte Planuri are şapte sub-planuri şi că fiecare din aceste sub-planuri are propriile sale şapte subdiviziuni; şi tot astfel până la al şaptelea nivel

de subdiviziune. Astfel, vedeţi, clasificarea este dintre cele mai minuţioase în ştiinţele oculte.

Elevul în ocultism, la început, de obicei întâmpină dificultăţi în formarea unei concepţii clare a semnificaţiei cuvântului „plan” utilizat în învăţăturile oculte. Consultând dicţionarul, acesta poate ajunge la ideea planului ca parte dintr-o serie-de straturi - parte dintr-un înveliş mai larg - deasupra şi dedesubtul căruia sunt alte straturi sau învelişuri.

De regulă, este dificil pentru învăţătorul în ocultism să înlăture această idee eronată din mintea elevilor săi, şi să îi substituie conceptul corect.

Această eroare apare din conceperea acestor planuri ca fiind compuse din materie, sau substanţă materială, ceea ce, desigur, este incorect. Atunci când ne reamintim că până şi cea mai densă formă a materiei însăşi se compune din vibraţii energetice (după cum susţine ştiinţa modernă), şi că Forţele Naturii nu sunt decât manifestări ale vibraţiilor energetice, se poate începe căutarea cheii, în locul planurilor ridicându-se una deasupra celeilalte pe scara rafinamentului, a conţinutului, acestea sunt gradate în funcţie de nivelul lor respectiv de vibraţie energetică. Pe scurt, acestea sunt planuri ale vibraţiilor energetice, şi în nici un fel planuri ale materiei. Materia este pur şi simplu nivelul cel mai de jos al vibraţiei energetice, asta este tot.

A doua sursa frecventă de eroare, din partea începătorului în ocultism, este acela al imaginării planurilor ca aflându-se una deasupra celeilalte în spaţiu. Această concepţie, desigur, urmează în mod firesc erorii de a gândi planurile ca pe o serie de straturi sau învelişuri de materie aparte; însă ea adesea persistă chiar şi după ce elevul a perceput ideea că planurile sunt nivele de vibraţie, mai degrabă decât de materie. Dar, la final, elevul este impresionat de ideea că planurile nu sunt deloc „straturi” sau „învelişuri”.

Planurile nu se află una deasupra celeilalte, în spaţiu. Acestea nu au caracter sau nivel spaţial. Ele se întrepătrund una în cealaltă în acelaşi punct din spaţiu. Un singur punct în spaţiu poate avea manifestările fiecăruia şi ale tuturor celor şapte planuri ale existenţei.

Unii dintre vechii ocultişti au căutat să explice această stare de lucruri elevilor lor prin cuvintele unui învăţător antic foarte celebrat, care a enunţat aforismul: „Un plan al existenţei nu este un loc, ci o stare de a fi”. Nu sunt alte cuvinte pentru a reda o mai bună explicaţie, sau ajuta, la conceperea mentală corectă a ideii de „plan” în sensul ocultal termenului.

Pentru acei elevi ce găsesc dificilă formarea ideii unui număr de manifestări, fiecare având propriul său nivel al vibraţiei, ocupând acelaşi punct în spaţiu în acelaşi timp, voi spune că o mică considerare a fenomenelor din lumea fizică le va servi poate ca un ajutor în temă. De exemplu, orice elev de fizică ştie că un singur punct în spaţiu poate conţine vibraţii de căldură, lumină de mai multe culori, magnetism, electricitate, raze X etc., etc., fiecare manifestându-şi propriul nivel al vibraţiei, şi totuşi neinterferând cu celelalte.

Fiecare rază de soare conţine mai multe culori diferite, fiecare cu propriul său nivel al vibraţiei, şi totuşi niciuna neaglomerând pe celelalte. Cu instrumentaţia de laborator potrivită fiecare tip de lumină poate fi separat de celelate, şi raza fragmentată astfel. Diferenţa dintre culori apare pur şi simplu din nivelul diferit al vibraţiilor eterice.

De asemeni este posibil să trimitem multe telegrame prin acelaşi fir, în acelaşi timp, prin folosirea de emiţătoare şi receptoare pe diferite note vibratorii. Acelaşi lucru îşi are analogia corespondentă în cazul telegrafiei fără fir. Astfel, vedeţi, chiar şi în planurile fizice găsim multe forme de manifestare vibratorie ocupând acelaşi punct în spaţiu în acelaşi timp.

Planul Material, cu care suntem toţi familiari, are, desigur, şapte sub-planuri ale sale, şi de asemeni seria de ş ap te-ori-sap te subdiviziuni, aşa cum au toate cele şapte planuri. La început putem gândi că suntem perfect familiari cu orice formă a materiei, dar asta este foarte departe de realitate, deoarece noi suntem familiari numai cu câteva forme.

Învăţăturile oculte ne arată că în anumite stele, şi unele planete din propriul nostru sistem, există forme şi tipuri de materie mai joase în vibraţii decât cea mai densă formă de materie cunoscută nouă, tot aşa precum aceste forme dense sunt mai joase decât cele mai înalte (în vibraţii-N.trad.) ale formelor ultra-gazoase de materie cunoscută de noi. Şi, pe de altă parte, aceleaşi învăţături ne arată că există, în alte lumi, şi chiar (până la un punct) în a noastră, forme şi tipuri de materie tot pe atât mai înalte decât aceste foarte înalte (în vibraţii-N.trad.) forme de materie ultra-gazoasă cunoscute nouă, tot aşa precum aceste forme cunoscute sunt mai înalte decât cea mai densă formă de materie cunoscută nouă acum. Aceasta este o afirmaţie năucitoare, dar orice ocultist avansat o ştie ca fiind reală.

Ştiinţa fizică a clasificat formal materia după cum urmează: 1) solide; 2) lichide; 3) gazoase, însă ştiinţa modernă a găsit multe forme de materie mult mai puţin consistentă şi mai rară chiar decât cel mai fin gaz. Ea denumeşte acum această a patra clasă „materie ultra-gazoasă". Însă ocultiştii cunosc că dincolo de acest al patrulea sub-plan al materiei pe care ştiinţa abia acum îl descoperă, se mai află altele trei, şi încă mai fine, sub-planuri, despre care ştiinţa din prezent nu are idee.

Următoarea ca înăţime pe scara existenţei manifeste, se află ceea ce este cunoscut ca Planul Forţelor, despre care se ştie foarte puţin în afara ştiinţei oculte, deşi, în ultimii ani, ştiinţa fizică a pătruns în această zonă. în următorii douăzeci de ani ştiinţa fizică va continua să avanseze în această direcţie. Cercetarea în radioactivitate conduce la noi cunoştinţe referitoare la acest plan al manifestării.

În Planul Forţelor, găsim şapte sub-planuri, şi de asemeni subdiviziunea de şapte-ori-şapte. Există forţe mult sub scala forţelor uzuale ale Naturii cunoscute omului. Şi, de asemeni, există suite întregi de Forţe ale Naturii mai Subtile la celălalt capăt al scalei, despre care omul obişnuit - şi chiar omul de ştiinţă - nu ştie nimic. Aceste forţe mai subtile sunt cele responsabile de multe miracole ale ştiinţei oculte, în particular, forţa subtilă numită „prana" sau „forţa vitală", joacă un rol important în toate fenomenele oculte.

Următoarea pe scală deasupra Planului Forţelor, se află marele Plan Astral, considerarea căruia este scopul acestei mici cărţi.

Capitolul II

Regiunile astrale

În învăţăturile oculte găsim frecvent referiri la ceea ce se denumeşte „regiunile astrale", şi la fenomenele şi lucrurile din aceste regiuni.

Ca şi termenul „plan", acest termen „regiune" a provocat multe neânţelegeri. Vechii ocultişti l-a folosit într-un sens larg, ştiind că elevii lor au înţeles clar semnificaţia reală, însă cercetătorul modern, fără beneficiul unui învăţător, se regăseşte adesea confuzionat de această menţionare a „regiunilor" în Planul Astral, şi frecvent se regăseşte gândindu.se la ele în sensul de „Rai şi Iad" precum în vechea teologie - locuri distincte în spaţiu. Dar aceste regiuni astrale nu sunt nimic altceva decât manifestări vibraţionale în Planul Astral, ce nu au nici o referire specială la vreo porţiune aparte din spaţiu, şi care manifestări pot, şi aşa se întâmplă, apărea în aproape orice punct din spaţiu.

Regiunile astrale ocupă acelaşi spaţiu ca şi regiunile materiale, niciuna neinterferând cu cealaltă.

Termenul „astral" este derivat din cuvântul grec semnificând „referitor la stele", şi a fost la origine folosit în descrierea paradisului de către greci - tărâmul zeilor lor. Din acest sens şi utilizare termenul s- a extins în aplicare, până când a fost folosit pentru a indica ceea ce putem numi „tărâmul fantomă" al anticilor. Acest tărâm fantomă se credea a fi locuit de fiinţe cu o natură eterică, nu numai spirite fără corp, ci şi fiinţe angelice de un ordin mai înalt.

Vechii ocultişti ai Greciei, şi altor ţări occidentale, astfel au intrat natural în obişnuinţa de a folosi termenul familiar pentru a indica ceea ce numim Planul Astral în ocultismul modern. Desigur, ocultiştii orientali aveau termenii lor pentru acest plan al manifestării, aceşti termeni fiind derivaţi din vechi rădăcini sanskrite, şi care erau mult mai vechi decât termenii greci. Dar, cum utilizarea termenilor sanskriţi are tendinţa de a confuziona pe occidentali, cei mai buni învăţători orientali, astăzi, predând elevilor occidentali, aproape întotdeauna folosesc vechii termeni oculţi greceşti.

În acest punct, trebuie să răspund unei întrebări ce prezintă de obicei minţii elevului inteligent în acest stadiu particular al studiului. Este probabil să apară în mintea elevului ce citeşte aceste cuvinte, în acest moment particular, întrebarea poate fi formulată astfel: „Cum este posibil pentru cineva să vorbească inteligent despre fenomenele din Planul Astral, dacă acel plan se află pe o scară vibratorie mai înaltă decât simţurile fizice? Cum poate cineva vizita şi percepe lucruri, în Planul Astral, fără ca trupul său să fie dematerializat?"

Această întrebare ester una perfect naturală şi firească, şi evidenţează mintea cercetătoare pe care adevăratul ocultist întotdeauna o posedă. Şi niciun adevărat învăţător ocultist nu va ezita vreun moment în a-i răspunde deschis. Deoarece, amintiţi-vă mereu aceasta, elevi ai mei, învăţătura ocultă nu se bazează numai pe principii enunţate ca o „evanghelie" de către vechii ocultişti. Respectate, da!

Mare respect este datorat acestor învăţături vechi, desigur, însă orice ocultist avansat ştie că el trebuie să vină în contact cu manifestarea fenomenului ocult înainte de a putea afirma clar că aceleaşi lucru ar fi un adevăr ocult. O astfel de experienţă poate surveni unui ocultist avansat, numai atunci când acesta atinge stagiul necesar de dezvoltare ce asigură siguranţa unei asemenea experienţe pentru acesta. Ca şi omul de ştiinţă, adevăratul ocultist învaţă din propria sa experienţă, construită pe baza experienţelor anterioare consemnate ale altora. Pentru ocultistul avansat, fenomenele Planului Astral sunt tot atât de reale - ca şi percepţie concretă - precum sunt fenomenele din planul material pentru cei ce trăiesc în acesta.

Dar, să răspundem întrebării: O persoană nu trebuie să-şi dezintegreze sau dematerializeze corpul său material pentru a putea vizita sau percepe Planul Astral şi fenomenele acestuia. Sunt două căi de a aborda Planul Astral, după cum urmează: (1) prin folosirea simţurilor astrale; şi (2) prin Explorarea aşa- numitului „corp astral". Să considerăm fiecare din aceste căi, pe rând.

Prin termenul „simţuri astrale", ocultistul desemnează acel miraculos set alternativ de simţuri, corespunzând în ierarhie celor cinci simţuri fizice, cu ajutorul căruia se pot recepta impresii din Planul Astral.

Fiecare din simţurile fizice ale unei persoane îşi are corespondentul astral, care funcţionează în planul astral la fel ca simţurile fizice în planul material. Astfel orice persoană are, latent, capacitatea de a vedea, auzi, simţi, mirosi, şi pipăi, în planul astral, cu ajutorul acestor cinci simţuri astrale. Ba chiar mai mult, aşa cum cunosc toţi ocultiştii avansaţi, omul are de fapt şapte simţuri fizice, în loc de cinci, deşi aceste două simţuri suplimentare nu sunt suficient de dezvoltate pentru utilizare în persoanele comune (totuşi ocultistul de un anumit nivel, în general, le dezvoltă în utilizare). Chiar şi aceste două simţuri fizice suplimentare de asemenea îşi au corespondentele astrale.

În cazul persoanelor care, accidental sau prin antrenament asiduu, şi-au dezvoltat puterea viziunii astrale - percepţia prin vederea astrală - peisajele din Planul Astral sunt percepute la fel de clar cum sunt percepute cele din planul material prin simţul vederii fizice.

Clarvăzătorul obişnuit are străfulgerări ale acestei viziuni astrale, regulat, şi nu este capabil să simtă astral(ic) printr-un act de voinţă. Ocultistul antrenat, pe de altă parte, este capabil să treacă de la un set de simţuri la celălalt, printr-un act de voinţă, oricând doreşte să facă aceasta. De fapt, asemenea ocultişti pot fi activi în ambele planuri în acelaşi timp, în acest fel, dacă doresc aceasta.

În cazurile de clarviziune, sau de viziune astrală, ocultistul rămâne în corpul său fizic, şi simte

fenomenele din Planul Astral foarte natural sau cu uşurinţă. Pentru el nu este neapărat necesară intrarea într-o stare de transă, sau orice altă condiţie sau stare mentală anormală. Şi chiar mai puţin este necesar pentru acesta de a-şi părăsi corpul fizic în astfel de cazuri, în cazul formei mai înalte de clarviziune, acesta ar putea simţi evenimente atât în planul fizic, cât şi în planurile astrale, până la un punct - deşi, strict vorbind, aceasta ţine de nivel întrucâtva diferit al fenomenelor oculte. Pentru a vedea astral(ic), ocultistul trebuie doar să-şi schimbe mecanismul său senzorial, la fel cum un dactilograf trece de la tastarea cu litere mici la majuscule printr-o tastă de comutare (shift-key). Aceasta, aşadar, este cea mai simplă şi mai comodă cale de percepere ocultă în Planul Astral. Este posibil pentru multe persoane, cărora a doua metodă le este imposibilă.

A doua cale de a aborda Planul Astral este cea în care persoana îşi părăseşte corpul fizic, şi practic călătoreşte în Planul Astral în corpul său astral. Corpul astral este compus dintr-o substanţă eterică cu un nivel foarte înalt al vibraţiei. Nu este nici materie, şi totuşi nu este nici forţă - ea se compune dintr-o substanţă astrală asemănătoare unei materii foarte fine, dar care este mult mai puţin consistentă decât orice fel de materie cunoscută. De regulă corpul astral poate fi simţit doar cu ajutorul viziunii astrale, dar în anumite alte condiţii el ia aparenţa unei forrne vaporoase de materie, şi este perceptibil simţurilor fizice comune ca „fantomă” sau „apariţie”, chiar dacă persoana fizică este în viaţă. Corpul astral este o replică fidelă a corpului fizic, însă supravieţuieşte acestuia un anumit număr de ani. Nu este nemuritor, totuşi, iar în final se dezintegrează şi se separă în elementele sale originale la fel ca şi corpul fizic.

Ocultistul avansat, în corpul său astral, este capabil să-şi părăsească corpul său fizic (ce rămâne adormit într-o stare de transă) şi să ajungă la dorinţă în Planul Astral, chiar şi în puncte din spaţiu mult îndepărtate de corpul său fizic.

El este, totuşi, întotdeauna conectat cu corpul său fizic printr-un filament subţire, ca un fir de păianjen, de substanţă eterică, ce se extinde şi se contractă pe măsură ce el se apropie, sau se îndepărtează, de corpul său fizic adormit. Dacă acest fir este rupt de un accident în Planul Astral, corpul său fizic „moare” iar el nu va mai putea niciodată să se reîntoarcă. Astfel de accidente sunt rare, însă istoria ocultă a consemnat apariţia lor ocazională.

Multe persoane sunt capabile să călătorească în corpul astral, în timpul somnului obişnuit, însă de obicei nu îşi mai reamintesc aceasta la trezire. Ocultistul, pe de altă parte, călătoreşte conştient, şi cu un scop, şi întotdeauna este perfect treaz în asemenea călătorii. El se simte tot atât de acasă în Planul Astral ca şi în cel fizic.

Şi astfel, elevule, poţi vedea cum au fost obţinute învăţătura ocultă despre Planul Astral, şi cum o asemenea învăţătură are o bază tot aşa de solidă în experienţa concretă cum au acelea bazate pe experiment, experienţă, şi observaţia fizică. Mai mult, orice ocultist poate verifica el însuşi învăţătura - de fapt, chiar face aceasta în realitate.

Capitolul III

Realitatea astralului

Este o regulă printre ocultişti de a vorbi despre Planul Astral, pur şi simplu ca „Astralul” în loc de, de exemplu, „din Astral”; „vizitând Astralul”; „fenomenele din Astral”; „locuitorii Astralului” etc., etc. Elevul se poate familiariza tot astfel cu aceasta utilizare a termenului „Astralul”, cu ideea de a înţelege, şi de a fi înţeles de ceilalţi interesaţi de studiul ocultist. Respectiv, de acum înainte eu voi folosi acest termen, „Astralul”, ca indicând Regiunile Astrale, - Planul Astral - fără altă explicaţie.

Unul din cele mai dificile lucruri pentru elevul elementar este să realizeze că Astralul este tot atât

de real, cuprinzător, şi determinat cum este şi lumea materială.

Tot aşa cum aburul este de fapt la fel de real ca apa, sau chiar ca gheaţa, tot aşa este Astralul la fel de real ca şi lumea simţurilor fizice, în acest sens, dacă noi ne-am putea vedea lumea noastră de materie sub o lentilă suficient de puternică, am percepe aceasta nu ca pe un corp mare de materie solidă fixă, ci mai curând ca o agregare a unui număr infinit de particule minuscule ele însele constituind atomi; aceştia constituind molecule; iar acestea constituind mase solide.

Spaţiul dintre ionii atomilor de materie este ca mărime de comparaţie ca şi spaţiul dintre planetele sistemului nostru solar. Şi fiecare ion, atom sau moleculă este într-o mişcare constantă şi intensă. Sub o lentilă cu putere suficientă, ar părea că nu este nimic solid în lumea materiei.

Dacă puterea lentilei magnificatoare ar fi ridicată de un infinit număr de ori, chiar şi ionii s-ar topi într-un vid vaporos, şi nu ar mai rămâne nimic altceva decât eterul ce nu are greutate şi nu este perceptibil simţurilor chiar şi ajutate de cele mai puternice instrumente de laborator. După cum vedeţi, soliditatea lucrurilor este doar relativă şi comparativă. Vibraţia substanţei în Astral este mai ridicată decât cele din planul material; însă chiar vibraţiile din Astral sunt mult mai încete decât cele din planul superior următor, şi tot aşa Călătorului în Astral peisajul, şi tot ceea ce are legătură cu acesta, îi par la fel de solide ca şi majoritatea materiilor solide pentru ochiul fizic. De fapt este tot atât de solid ca şi corpul astral în care călătoreşti, în acest sens. Cât despre realitate, Astralul este tot atât de real ca şi materia, în orice privinţă.

Forţele Naturii nu sunt perceptibile ochiului fizic, exceptând manifestarea lor prin materie - însă ele sunt foarte reale aşa cum noi toţi ştim din experienţă: nu poţi vedea electricitatea, dar când recepţionezi şocul electric realizezi realitatea sa. Nu poţi vedea forţa gravitaţiei, însă devii conştient cu durere de realitatea sa când îţi cade un măr în cap; sau îţi pricinuieşte căderea bruscă atunci când păşeşti greşit pe stradă. De fapt, toţi ocultiştii avansaţi realizează că, dacă s-ar putea afirma cu adevărat că există nivele de realitate între lucruri, atunci balanţa este în favoarea formelor mai fine de substanţă şi forţă, şi în defavoarea celor mai puţin fine.

Aşadar, elevule, nu-ţi îngădui niciodată să gândeşti Astralul ca pe ceva comparativ ne-real, sau ca existent numai relativ. Eu nu vorbesc, desigur, despre Realitate în sensul metafizic al termenului, deoarece în acest sens totalitatea universului manifest, incluzând toate planurile sale, este ne-real în comparaţie cu Realitatea Unică. Şi, iarăşi, nu-ţi îngădui să gândeşti simţurile astrale ca fiind mai puţin reale, temeinice şi importante decât cele ale corpului fizic. Fiecare clasă de percepţie prin simţ îşi are propria sa zonă în care este rege. Fiecare este stăpână pe domeniul său.

Şi nu ar trebui să existe încercări de a face distincţii de realitate între ele. în definitiv, ele nu sunt decât mecanismul de conştiinţă, de „conştientizare”, fiecare adaptat la solicitările particulare ale mediului.

Astralul are peisajul său, geografia (!) sa, şi „lucrurile” sale, la fel ca şi lumea materială. Aceste lucruri sunt la fel de reale precum Anglia, Vaticanul, catedrala St. Paul, Capitoliul din Washington, Broadway, Picadilly, sau Rue de la Paix, Great Redwood Trees din California, Marele Canion, Alpii, sau Pădurea Neagră. Locuitorii săi sunt la fel de reali ca şi oricare din marii oameni din ţara în care trăieşti, sau cei din oricare altă ţară, ale căror nume ezit să le redau, altfel decât dacă ar trece din acest plan material, şi astfel deveni „ne-reali” mai iute decât ar trece aceste cuvinte tipărite prin faţa ochilor tăi; atât de nepermanenţi sunt locuitorii şi lucrurile chiar şi ale acestei reale (!) lumi materiale. Legea schimbării constante operează în Astral la fel ca şi în planul material. Acolo, lucrurile vin şi se duc, la fel ca şi aici în planul material. Opreşte-te o clipă şi concentrează-te asupra esenţei - materia, şi vei vedea că diferenţa între lucrurile din cele două planuri este pur şi simplu ca diferenţa dintre roşu şi albastru - simpla diferenţă în rata vibraţiei substanţei. Şi, care iarăşi, este cauza diferenţei dintre oţel şi hidrogenul gazos, dintre electricitate şi lumină, dintre magnetism şi căldură - simpla diferenţă de

vibraţii a substanţei.

Mai mult, iar acest lucru este foarte important pentru elev, Astralul are legile sale la fel ca şi lumea materială. Aceste legi trebuie învăţate şi observate, altminteri locuitorii din Astral, la fel ca şi călătorul acolo, vor culege rezultatul ce apare întotdeauna din încălcarea legilor naturale.

Iarăşi, acolo există ceea ce ar putea fi numit „geografia" Astralului, dacă acest cuvânt din planul material ar fi permis în această accepţiune. Există regiuni, puncte în spaţiu, locuri, regate, ţări etc., în Astral la fel ca şi în lumea materială. Uneori aceste regiuni Astrale nu au nici o legătură cu cele din planul material, pe când în alte cazuri ele au o legătură foarte directă şi o relaţie cu locuri materiale şi cu locuitorii de acolo.

Se poate călători de la o regiune a Astralului la o alta, printr-un simplu act de voinţă ce ridică vibraţia corpului astral, fără ca acesta să se mişte deloc în spaţiu. Şi din nou, se poate călători în spaţiu de la un punct la altul în Astral, în cazuri în care aceste puncte au o anumită relaţie cu puncte din planul material.

Ca o particularitate a acestei ultime forme de călătorie, aş menţiona că se poate călători în Astral de la Berlin la Bombay - într-o clipire de ochi, ca timp - prin simpla dorinţă, sau dorinţa de a face astfel. Da ! Timpul şi spaţiul îşi au manifestarea lor în Astral, însă, cu toate acestea, anumite manifestări Astrale, în cele şapte-ori-şapte-sub-planuri ale sale, pot fi, şi probabil sunt, prezente ACOLO în, la, şi pe acelaşi punct exact din spaţiu pe care tu îl ocupi în acest moment în planul material
- şi aceasta chiar în acest moment, ACUM !

Dacă ai cunoştinţele şi puterea, Tu, fără a-ţi părăsi scaunul, poţi traversa toate aceste sub-planuri, unul după altul, fiind martor la peisajele şi locuitorii lor, fenomenele şi activitatea lor, şi apoi reântoarce în planul material - totul într-o clipă, şi fără a schimba un singur punct în spaţiu.

Sau, dacă preferi, poţi călători către oricare din aceste sub-planuri ale Astralului, la punctul tău spaţial, şi apoi călători în spaţiu în Astral către vreun alt loc din acel sub-plan, iar apoi avea alternativa reîntoarcerii fie pe acelaşi drum pe care ai venit, fie coborând în planul material şi călătorind în acesta, în corpul tău astral, înapoi unde a rămas corpul tău fizic. Reciteşte aceste ultime două paragrafe, până ce vei avea ideea clar fixată în minte, deoarece astfel făcând vei putea înţelege mai uşor ceea ce am să îţi spun în următoarele capitole ale acestei cărţi.

Călătorind în Astral, pot fi întâlniţi mulţi locuitori stranii ai acelui miraculos domeniu al Naturii - unii plăcuţi iar alţii neplăcuţi.

Unii din aceşti locuitori au trecut din planul material, pe când alţii nu au fost niciodată acolo, aceste ultime forme fiind nativii din Astral şi specifici acesteia.

În orele mele de predare, am găsit ca fiind avantajos pentru elevii mei ca eu să le descriu fenomenele din Astral în cadrul lecturărilor mele, sub forma povestirii unei călătorii în Astral, mai degrabă decât o descriere tehnică, uscată, în astfel de lecturări, presupun că elevii sunt prezenţi în Astral împreună cu mine, şi că eu oficiez ca ghidul lor. în acest mod, ei par să obţină o concepţie mult mai clară asupra subiectului. După o atentă consideraţie, am decis să urmez acelaşi plan - în parte, cel puţin - în unele din capitolele următoare. Nu trebuie să mai adaug că descrierile date sunt bazate pe experienţe concrete ale ocultiştilor avansaţi, incluzându-mă şi pe mine, şi nu sunt afirmaţii dogmatice ale teoriei, potriviri, sau speculaţii doar a unor „ocultişti literari".

Fiecare fapt afirmat aici poate fi verificat de experienţa oricărui ocultist avansat.

Capitolul IV

Trecerea graniţei

Nu mi se pare recomandabil a intra într-o descriere a detaliilor tehnice necesare de-a lungul procesului de trecere în afara corpului fizic în corpul astral de substanţă mai fină. Orice descrieire de acest fel, chiar dacă ar fi doar o sugestie a lucrurilor, ar putea oferi unei persoane neantrenate cel puţin un indiciu asupra procesului, ce l-ar putea conduce la experimentare, iar aceasta ar putea aduce asupra sa rezultate foarte neplăcute. Voi trece peste această etapă, datorită motivelor enunţate, ce vor fi întâmpinate de aprobarea oricărui ocultist avansat şi elev atent de ocultism.

Acum, elevule, te afli în afara corpului sau formei fizice, şi îmbraci forma ta astrală numai. Probabil gândeşti că glumesc cu tine, deoarece când îţi priveşti corpul găseşti că el nu pare diferit de cel obişnuit. Chiar şi îmbrăcămintea ta este aceeaşi, până la cel mai mic detaliu - acest lucru se datoreşte legilor perfect naturale din Planul Astral, pentru care nu avem timp de explicaţii în acest moment.

Realizezi, totuşi, că eşti întradevăr în afara corpului fizic, când îţi roteşti capul şi îţi percepi propria formă fizică, la fel ca şi pe a mea, aparent scufundaţi în somn în fotoliile în care ne-am aşezat câteva clipe mai devreme.

Privind mai de aproape, vei vedea că forma ta astrală la fel ca şi a mea, este conectată corespondentul său fizic cu un filament mic, subţire, inconsistent de substanţă eterică, asemănător unei frânghii strălucitoare din fir de păianjen. Acest filament este capabil de expansiune, şi contractare, şi îţi dă voie să te mişti liber.

Acum concentrează-ţi atenţia aşa cum ai fost învăţat să faci, şi doreşte ca vibraţiile tale să crească în ritm, dar în perfectă armonie cu mine, astfel încât vei rămâne alături de mine în loc de a ajunge în alte sub-planuri sau sub-viziuni, împărtăşindu-mi prezenţa. Nu vei găsi chiar sigur sau plăcut să îmi părăseşti prezenţa, până ce nu vei fi învăţat să te orientezi în aceste ape stranii.

Te vei regăsi alături de mine într-o atmosferă stranie, cu toate că nu te-ai deplasat deloc în spaţiu. In spatele tău, să spunem aşa, percepi ca prin ceaţă camera în care tocmai erai; şi dinaintea ta, să spunem aşa, percepi străfulgerări stranii şi linii neregulate de lumină fosforescentă de diferite tonuri şi nuanţe. Acestea sunt vibraţii şi unde de forţă, deoarece tu treci acum prin Planul Forţelor. Acea linie vioaie, albăstruie este trecerea vreunui curent electric - probabil un mesaj radio fulgerând prin spaţiu, în spatele tău, la masa mea, vezi roca de minereu magnetic, sau magnetită, imponderabilă, ce este mereu acolo.

Insă acum vezi fosforescenţa aparte în jurul polilor săi, ce nu este vizibilă în planul material.

Observi de asemenea o strălucire distinctă vibrând slab în jurul fiecărui obiect fizic - aceasta este forţa atracţiei atomice şi moleculare etc. încă mai slab, sesisezi o radiaţie aparte impregnând întreaga atmosferă - acesta este aspectul exterior al forţei gravitaţiei. Aceste lucruri sunt toate foarte interesante, şi dacă ai fi un fizician, sau un mare om de ştiinţă, te-ai lăsa greu desprins din acest plan, aşa de interesant ar fi studiul forţelor devenite vizibile, însă, deoarece nu eşti o astfel de persoană (în general - N.Trad.), vei vedea peisaje mai interesante în faţa ta. Acum, simţi forţa ta vitală vibrând în ritm mai înalt, şi realizezi că senzaţia de greutate pare să fi dispărut. Te simţi tot atât de uşor ca o pană, şi ai senzaţia că te-ai putea mişca fără un efort. Ei bine, poţi începe să mergi. Da, să „mergi”, am spus! Eşti încă pe pământ, iar podeaua camerei este încă acolo sub picioarele tale.

Să păşim prin zidul camerei, afară în stradă.

Nu-ţi fie teamă, păşeşte prin zid ca şi cum el ar fi făcut din fum. Iată, vezi cât de uşor este. Un lucru ciudat, a păşi realmente printr-un zid de cărămidă sau beton, nu este astfel. Dar e chiar mai ciudat când te opreşti să sesizezi că mişcându-ne, în realitate zidul a trecut prin substanţa noastră fină, în locul să treacă aceasta prin zid - acesta este adevăratul secret al faptului.

Şi acum să mergem pe stradă. Păşeşte ca şi cum ai fi în corpul tău - o preş te-te o clipă! Iată cum îl laşi pe acel om să meargă chiar prin tine!

Iar el nici măcar nu te-a văzut! Realizezi că suntem fantome? Tot aşa de fantome ca şi tatăl lui Hamlet, exceptând că trupul fizic al acestuia se descompunea în pământ, pe când ale noastre sunt adormite aşteptând întoarcerea noastră la ele. Iată! Acel câine te-a văzut. Iar acel cal simte vag prezenţa ta!

Priveşte cât de nervos este! Animalele posedă simţuri psihice foarte ascuţite, comparativ cu cele ale omului.

Dar încetează să te mai gândeşti la tine, şi priveşte îndeaproape la persoanele ce trec pe lângă tine. Observi că fiecare este înconjurat de o aură în formă de ou acoperind toate părţile sale până la distanţa de 70-100 cm.

Remarci jocul caleidoscopic al amestecului de culori în aură?

Remarci diferenţa de nuanţe şi tonuri a acestor culori, şi de asemeni observi predominanţa unor anumite culori în fiecare caz! Cunoşti ce semnifică aceste culori, deoarece te-am instruit privitor la ele în lecţiile mele despre „Aura umană şi culorile astrale”.

Observă acel frumos albastru spiritual din jurul capului femeii! Şi priveşte acel urât roşu murdar din jurul acelui bărbat ce o depăşeşte! Iată acum un gigant intelectual - vezi acel frumos galben auriu în jurul capului său, ca un nimbus! însă nu prea îmi place acel ton de roşu din jurul corpului său - şi este o absenţă prea marcată de albastru în aura sa! Ii lipseşte dezvoltarea armonioasă.

Remarci acei nori mari de substanţă semi-luminoasă, ce se deplasează plutind încet ? - observă cum se schimbă culorile în ele. Aceia sunt norii de vibraţii de gândire, reprezentând gândirea reunită a mai multor oameni. Şi observă de asemeni cum fiecare corp de gândire trage spre sine mici fragmente de forme de gândire similare şi de energie. Vezi aici tendinţa forţelor gândirii de a atrage pe cele de acelaşi fel - cum, la fel ca proverbialele păsări de aceeaşi pană, fac împeună un stol - cum gândurile se întorc acasă, aducându-şi preitenii cu ele - cum fiecare om îşi creează propria sa atmosferă de gândire.

Vorbind de atmosfere, remarci că fiecare magazin de care trecem îşi are propria sa atmosferă de gândire? Dacă priveşti înăuntrul caselor de pe fiecare parte a străzii, vei vedea că este adevărat acelaşi lucru. Chiar strada însăşi îşi are propria sa atmosferă, creată de gândirea colectivă a celor ce o locuiesc şi o frecventează. Nu! Nu trece spre acea stradă lăturalnică - atmosfera sa astrală este prea deprimantă, iar culorile ei prea oribile şi dezgustătoare pentru tine chiar acum - ai putea să fii descurajat şi să te întorci la corpul tău fizic pentru uşurare!

Priveşte acele forme de gândire zburând în atmosferă! Ce varietate de forme şi culoare! Unele extrem de frumoase, majoritatea foarte neutre ca ton, şi ocazional una mai intensă, mai ardentă făcându-şi drum către limita zonei sale. Observă acele forme de gândire ca mici vârtejuri rotindu-se şi răsucindu-se, care sunt aruncate afară din acel sediu de firmă. Peste stradă, priveşte acel monstru ca o caracatiţă uriaşă de formă de gândire, cu tentaculele sale mari încercând să culeagă persoanele în trecere şi să le tragă în acel salon de dans sclipitor şi bar. Un monstru diavolesc pe care am face bine să îl distrugem, îndreaptă-ţi gândirea concentrată asupra sa, şi doreşte-ţi ca el să dispară - iată, aceasta este calea cea bună; priveşte cum se îmbolnăveşte şi suferă! însă din păcate, mai multe creaturi de acelaşi fel se vor ivi din acel loc.

Iată, doreşte-ţi să fii deasupra nivelului caselor - o poţi face cu uşurinţă, numai dacă realizezi că poţi - iată, te-am ajutat să reuşeşti de data aceasta, este foarte bine atunci când capeţi încredere. Totuşi, dacă îţi pierzi încrederea, şi devii temător, te vei rostogoli jos la pământ şi îţi vei răni corpul astral.

De la această înălţime priveşte jos în jurul tău. Vei vedea o mare mulţime de luminiţe ca nişte lumânări - fiecare reprezentând un suflet omenesc. Aici şi acolo vei vedea câteva lumini mult mai strălucitoare, iar în depărtare vei zări unele ce strălucesc pecum o scânteie electrică sclipitoare - acestea din urmă sunt simbolurile aurice ale unui suflet avansat. „Fie ca lumina să-ţi strălucească astfel!” Reţine radianţa ce izvorăşte din acea casă umilă de rugăciune religioasă, şi compară aceasta cu

atmosfera aurică neplăcută a acelui edificiu de biserică magnific vizavi de aceasta - poţi să nu citeşti istoria spiritualităţii şi lipsa acesteia în cazurile unor asemenea biserici?

Însă aceste privelişti, chiar dacă sunt interesante, şi folositoare pentru a ilustra lecţiile predate, sau din manuale, sunt mult mai joase în rang decât cele pe care le vom considera în continuare.

Vino, ia-mă de mână! Vibraţiile noastre cresc. Vino!

Capitolul V

Câteva sub-planuri inferioare

Acum, elevule, pătrundem în zona vibraţiilor sub-planurilor inferioare ale Astralului. Trebuie să fii pregătit să fii martor al unor privelişti neplăcute, însă nu-ţi fie teamă fiindcă nu te poate răni nimic aici, cât timp sunt lângă tine.

De-ai fi fost singur aici, fără cunoştinţe de auto-protejare, ai fi găsit experienţa foarte terifiantă. Dar, chiar şi astfel, cu toate că îţi lipsesc cunoştinţele superioare, dacă ai putea doar să menţii o stare mentală pozitivă, şi nega puterea locuitorilor Astralului de a-ţi dăuna, ai putea fi totuşi în siguranţă. O atitudine mentală fermă, şi impunerea propriei tale imunităţi va acţiona ca o barieră prin care aceste influenţe nu pot penetra, prima ta impresie este aceea că lumea materială este încă în jurul tău, cu toate peisajele sale deplin vizibile, însă, privind vei descoperi că pare a exista un anumit voal între scene şi planul pe care te-ai stabilit temporar. Acest voal, cu toate că este semi-transparent, totuşi pare a avea aparenţa distinctă a unei solidităţi trainice şi te trezeşti realizând instinctiv că el ar putea fi o barieră pentru trecerea entităţilor astrale înapoi către planul material.

Ne vom schimba acum vibraţiile, pentru moment, către cele ale unei subdiviziuni neplăcute al celui mai inferior sub-plan. Aceasta este subdiviziunea pe care vechii ocultişti obişnuiau să o numească
„cimitirul Astralului”. Vom zăbovi în acest plan al vibraţiilor pentru moment, fiindcă el oferă o perspectivă morbidă, iar atmosfera sa este din cele mai deprimante. Acum, ţineţi-vă strâns după mine, şi rămâneţi aproape, căci veţi simţi nevoia instinctivă de protecţie. Privind în jurul vostru în toate părţile, veţi vedea ceea ce par a fi forme în dezintegrare ale fiinţelor omeneşti, şi chiar unele animale.

Aceste forme par a pluti în spaţiu. Ele par reale, şi totuşi, într-un fel, ireale. Realizaţi că ele nu sunt corpuri fizice, însă totuşi ele au un aspect mult prea apropiat corpurilor fizice pentru a fi plăcute.

Priviţi bine în jur, fiindcă ne vom schimba vibraţiile peste un moment.

Iată, am lăsat acea scenă în urma noastră! Dar înainte de a merge mai departe, ne vom opri o clipă şi considera ceea ce am observat mai înainte.

Aceste forme astrale în dezintegrare sunt ceea ce ocultiştii cunosc drept „învelişuri astrale”, învelişul astral este într-adevăr un corp astral, la fel cum şi corpul fizic înmormântat este un corp material. Deoarece, aşa cum vom vedea acum, sufletul fără corp părăseşte în final Astralul şi se mută către ceea ce ocultiştii cunosc ca planuri mentale sau spirituale ale existenţei, care sunt simbolizate de conceptul originar de „ceruri”, de care ne amintesc toate religiile. Când sufletul pleacă astfel, el lasă în urma sa corpul astral în care a locuit, pe când era în Astral. Acest corp astral, sau formă, apoi începe să se dezintegreze, şi în timp dispare cu totul, dizolvându-se în elementele sale primare. De-a lungul acestui proces, el locuieşte în această diviziune aparte a uneia din subdiviziunile inferioare ale celui mai de jos sub-plan al Astralului. Această diviziune aparte nu are alt scop, şi este separat şi distinct de alte subdiviziuni.

Este o mare diferenţă între învelişurile astrale ale diferitelor persoane, în ceea ce priveşte durata învelişurilor în acest loc aparte pentru dezintegrare. De exemplu, astralul unei persoane de înaltă

spiritualitate şi idealuri se va dezintegra întradevăr foarte rapid, atomii săi având o atragere mică sau non-coezivă odată ce acesta este dispărut.

Dar, pe de altă parte, învelişul astral al unei persoane cu idealuri pământene şi tendinţe materialiste va rămâne laolaltă pentru o perioadă comparativ mai lungă, fiind mai puternică forţa atractivă generată pe când învelişul era ocupat de posesorul său.

Acele corpuri astrale sunt „moarte" şi nu au conştiinţă sau inteligenţă, şi, ca o regulă, nu pot fi nici măcar impulsionate să îşi facă apariţia, aşa cum pot fi cele din clasa de forme astrale cunoscută ca

„spectre", sau „umbre", ce aparţin unei categorii uşor diferite, şi pe care le vom privi pentru un moment. Iată! Priviţi scena acum, înainte de a schimba din nou vibraţiile.

Instantaneul nostru asupra subdiviziunii Astralului în care locuiesc formele spectrale, nu a fost unul plăcut, însă este interesant deoarece el explică unele aspecte deosebite ale fenomenelor psihice sau oculte ce sunt deseori interpretate eronat. Aţi remarcat că în loc de a pluti în spaţiul astral, aşa cum au făcut învelişurile pe care le-am observat mai devreme, aceste spectre s-au comportat ca nişte fiinţe umane neguroase într-o condiţie de prostraţie sau de visare. Le-aţi văzut mergând în visare, fără o direcţie sau un scop - o privelişte ciudată, neplăcută.

Aceste spectre sunt de fapt învelişuri astrale pe care sufletele le-au părăsit, dar în care a rămas suficientă putere, izvorâtă din fosta vibraţie a gândirii şi voinţei posesorilor lor, pentru a le da aparenţa temporară de viaţă şi de acţiune. Această putere gradual se epuizează, iar învelişul se prăbuşeşte apoi în subdiviziunea pe care am observat-o puţin mai înapoi, între timp, el locuieşte în această subdiviziune aparte.

În cazul sufletului cu idealuri şi aspiraţii spirituale înalte, nu mai sunt practic vibraţii de gândire materialistă rămase pentru a „resuscita" corpul astral după ce sufletul s-a retras. Natura mai înaltă a acestuia a neutralizat aceste vibraţii inferioare, însă puternice. Dar în cazul sufletului ce reţine gânduri şi dorinţe materialiste, puterea este mult mai stranie, în ultima categorie, chiar şi după ce natura superioară a sufletului l-a tras pe acesta deasupra, dincolo de Astral, aceste vibraţii mentale inferioare pot persista forma astrală părăsită, şi astfel da acestuia aparenta de viaţă şi de activitate care, deşi falsă, poate manifesta o putere considerabilă pentru un timp.

Falsa putere a acestor forme spectrale scade constant, dar în unele cazuri persistă pentru o perioadă relativ lungă de timp. De regulă, puterea dispare în modul arătat, însă în anumite alte cazuri ea este folosită, aşa cum o scânteie se înteţeşte suflând asupra ei, cu ajutorul unui impuls psihic venit de la persoane trăind în planul material. Fac referire acum la puterea generată în „cercuri", şi prin persoane cu abilităţi de medium, în planul nostru sau existenţă pe pământ. Puterea psihică astfel generată, asociată cu puternica atracţie mentală stabilită între persoane în viaţă pe pământ şi forma spectrală, o poate determina pe aceasta din urmă să se manifeste faţă de aceştia, fie prin materializarea mai mult sau mai puţin completă, fie prin manifestarea parţială prin organismul fizic al mediumului, respectiv mediumilor, prezenţi.

În astfel de situaţie, spectrul, reanimat şi „resuscitat" aparent la viaţă cu ajutorul puterilor psihice ale mediumului, sau a celor ce compun cercul psihic, va tenta să se manifeste prin vorbire, scriere de la sine, lovituri, sau în alt mod. Dar, în cel mai bun caz, eforturile sale vor fi slabe şi cu greşeli, iar persoanele martore la fenomene îşi vor aminti acestea cu vaga impresie că „era ceva în neregulă acolo" - ceva ce lipsea, în anumite cazuri, vibraţia mai vechilor amintiri va supravieţui sub forma spectrală, ce va facilita răspunsul la unele întrebări, şi de apelul la experienţe din trecut, însă chiar şi aşa, în aceste cazuri va rămâne o umbră de nerealism ce va marca observatorul atent.

Ţineţi minte, sunt multe alte forme de „întoarcere spirituală" parţială sau completă, însă o mare parte din ceea ce trec ca fenomene reale sunt de fapt doar manifestarea prezenţei acestor forme spectrale cu a căror natură reală am făcut cunoştinţă privind în regiunea în care se află.

Mai mult, aceste entităţi (dacă ele pot fi numite astfel) împrumută idei şi impresii din minţile mediumilor sau persoanelor din cerc, în adiţie la propriile lor amintiri înceţoşate, şi astfel devin pentru a doua oară reflecţii sau falsuri.

Aceste spectre nu au realmente un suflet. Sufletul ce a ocupat anterior forma a plecat într-un plan mai înalt, şi este în necunoştinţă despre activitatea învelişului său părăsit. Este jalnic să fii martor la cazuri unde aceste forme spectrale false sunt acceptate ca fiind sufletul plecat al persoanei, de către cei ce l-au iubit în viaţă. O lipsă de cunoaştere a ocultismului adevărat adesea permite greşeli deplorabile de acest fel. Adevăratul ocultist nu se înşeală niciodată în modul acesta. Aceste spectre nu sunt „suflete plecate" sau „spirite" mai mult decât ar fi corpul fizic resuscitat chiar persoana ce locuia odată în acest corp, deşi un curent electric l-ar putea face să-şi mişte muşchii şi să facă gesturi ca În viaţă. El rămâne un corp şi un înveliş abandonat - şi aceasta este exact ceea ce este forma spectrală, plus ecourile vibratorii remanente ale vechii sale vieţi mentale.

Capitolul VI

Suflete fără trup

Vă întrebaţi foarte natural: „Dar unde sunt sufletele fără trup, de fapt? Mă aşteptam să le văd de îndată ce am trecut graniţa Astralului!" Da! Aceasta este în general aşteptarea neofitului în ocultism, când acesta are primul contact cu scenele Astralului. Dar, dacă nu cumva acesta se împiedică şi cade în anumite sub-planuri, el este în situaţia de a fi dezamăgit, însă, mai bine este să puteţi afla lucrurile observând diversele sub-planuri, şi în acelaşi timp ascultându-mi explicaţiile asupra celor la care sunteţi martori în acestea.

Veţi observa că vibraţiile noastre se modifică acum, şi devin mai intense.

Pătrundem acum într-un sub-plan minunat, sau mai degrabă, într-una din subdiviziunile acestuia.

Această regiune, vă cer să reţineţi, este una a cărei intrare este păzită strict de legile Astralului, şi supravegheată de unele influenţe spirituale foarte înalte. Este un loc sacru. Nimeni nu este admis aici ca vizitator, excepţie făcând cei de mare spiritualitate şi cu inima pură.

Chiar şi unui ocultist experimentat, dacă nu posedă aceste calităţi, îi va fi imposibil să pătrundă aceste vibraţii. Această regiune este locul de odihnă al sufletelor fără trup pentru un anumit timp după ce ele au părăsit corpul fizic. Aici ele se află într-o toropeală împăcată, până ce Natura împlineşte o anumită lucrare în acestea pentru noul lor plan al existenţei. Acest stadiu a fost comparat cu stadiul de cocon, între stadiul de omidă şi cel fluture, în acest stadiu se realizează o transformare completă, şi aripile noii vieţi se dezvoltă pentru a lua locul vechii forme ce se ţâra.

Noi ne aflăm acum pe acest sub-plan distinct. Intraţi în contemplarea minunilor sale, cu toată reverenţa şi iubire faţă de întreaga umanitate. în toate părţile, întinzându-se până unde poate ajunge privirea, percepeţi formele toropite ale sufletelor fără trup, fiecare formă astrală odihnindu-se într-un somn fără vise.

Şi, totuşi, deşi nu aţi fost informaţi astfel, aţi recunoaşte că aceste forme nu sunt moarte, ci doar adormite. Nu este nimic din atmosfera de moarte sau cadavre în această regiune. Nimic deprimant, după cum remarcaţi. Nimic cu excepţia unei senzaţii de pace şi de calm infinit. Fiind voi înşivă evoluaţi spiritual, simţiţi fără îndoială prezenţa anumitor entităţi spirituale mari - deşi nu le vedeţi, deoarece vibraţiile acestora sunt prea înalte pentru ca voi să le vedeţi chiar prin viziunea astrală - aceştia sunt marii gardieni spirituali ai acestui tărâm, ce protejează somnul sufletelor în odihnă aici - Marii Gardieni ai Sufletelor Adormite.

Dacă veţi observa atent, veţi remarca ici şi colo o mişcare indicând trezirea unora dintre aceste forme adormite. O clipă mai târziu forma dispare din scenă - ea pare să se topească în neant.

Dar ea există totuşi - doar vibraţiile sale s-au schimbat, şi aceasta s-a deplasat în alt sub-plan, sau diviziune a acestuia, fără să fi fost conştientă de peisajul din acest loc. Ea a început adevărata sa viaţă după moarte.

Să ne mutăm, părăsind peisajul în urma noastră, în timp ce vă explic unele din fenomenele acestei perioade din existenţa sufletului fără trup.

Să ne oprim aici, în sub-plaul liniştit, până ce subiectul vă va deveni clar.

Este o învăţătură uzuală a multor religii faptul că sufletul fără trup intră dintr-o dată în Rai sau Iad. Biserica Romano-Catolică, şi unele ramuri ale Budismului, cu toate acestea, predică despre o stare intermediară numită Purgatoriu, sau un termen apropiat. Unele denumiri ale Bisericii Creştine sugerează că toate sufletele dormitează în inconştienţă, până ce marea chemare cu sunet de trompete a Zilei Judecăţii, când toţi se trezesc din lunga lor adormire şi sunt judecaţi şi trimişi la locul de răsplată sau pedeapsă, după cum merită. Vedeţi în Astral unele lucruri ce vă arată că toate aceste puncte de vedere au o bază în fapt, şi totuşi cât sunt de imperfecte aceste concepţii ale teologiilor!

Toţi ocultiştii ştiu, cu toate acestea, aproape toţi învăţătorii religioşi autentici au avut o cunoaştere foarte completă asupra lucrurilor reale din Astral, şi din planurile mai înalte, şi le-au lăsat moştenire urmaşilor doar astfel de fragmente de adevăr pe care ei le-au crezut asimilabile la vremea aceea. Toate învăţăturile teologice privitoare la Viaţa după Moarte - raiuri şi iaduri - conţin ceva adevărat, însă niciuna nu conţine tot adevărul.

In majoritatea cazurilor, mintea persoanei ce moare cade în somnul aşa-numitei morţi, şi se trezeşte numai după o perioadă de adormire odihnitoare, transformatoare în Astral, în regiunea pe care am văzut-o. în unele cazuri, totuşi, există o scurtă trezire, ca o semi-trezire dintr-o visare, la puţin timp după plecarea din corpul fizic, în care caz corpul astral poate apărea, vizibil, vreunui prieten, apropiat sau persoane iubite - sau chiar în scene în care persoana şi-a petrecut mult din timpul său, ca, de exemplu, locul său de muncă, magazinul, biroul etc.

Aceasta ţine de particularităţi ocazionale ale persoanei fără trup ce apare astfel, din care multe sunt cazuri bine probate. Dar chiar şi într-o astfel de situaţie, sufletul fără trup devine curând somnolent, şi alunecă în somnul preliminar al Astralului, mergând în regiunea pe care tocmai am părăsit-o.

Este o mare diferenţă în perioada de timp în care sufletul fără trup doarme în această stare. Oricât de straniu şi paradoxal ar părea, sufletele cele mai înalte şi cele mai joase pe scara evoluţiei se trezesc primele.

Sufletul mediu doarme mult mai mult timp decât aceştia. Vă voi explica motivul acestui lucru imediat.

Persoana înaltă spiritual, având nevoie de o transformare relativ mică pentru a-l pregăti pentru planurile mai înalte, poate dormi aici numai o perioadă foarte scurtă de timp, şi apoi ajunge în unele din planurile astrale mai înalte; dar, în situaţiile de dezvoltare înaltă, pot sări de aceste planuri astrale mai înalte, şi trece dintr-o dată în planul sau planurile de dincolo de Astral - în ceea ce ocultiştii cunosc ca „raiuri”, care, tehnic, sunt regiuni ale planului mental, însă unele superioare. Sufletul obişnuit, totuşi, doarme mult mai mult timp, mulţi ani, poate, şi apoi se trezeşte pe un plan mai înalt potrivit necesităţilor sale.

Sufletul inferior, material, de regulă, se trezeşte foarte rapid, şi trece brusc în planul inferior pentru care are afinitate, însă, remarcaţi diferenţa, sufletul dezvoltat superior se trezeşte repede, din cauză că are mai puţin de dezvelit şi de transformat în atribute mai înalte - lucrarea este deja înfăptuită parţial.

Sufletul mediu, pe de altă parte, necesită o mult mai mare transformare pentru scenele sale de

activităţi mai înalte, şi astfel rămâne mai mult timp în somnul de transformare; şi, în sfârşit (remarcaţi

aparentul paradox, şi explicaţia sa), sufletul inferior, materialist se trezeşte rapid, nu deoarece el a fost transformat uşor pentru scenele mai înalte, ci, din contră, deoarece el nu este destinat acestor scene mai înalte - el nu ajunge nicidecum în acestea, ci coboară într-un plan inferior al Astralului, unde îşi trăieşte până la epuizare înclinaţiile şi idealurile sale inferioare, până ce se satură în final de ele, cel puţin până la un punct, şi este apoi pregătit pentru transformarea ulterioară.

Toate sufletele, totuşi, superioare sau inferioare, se desprind în final de Astral şi ajung în alt loc, sau mai curând stare, a Planului Mental, sau regiunile „raiurilor", părăsind învelişurile astrale în urma lor. Unele dintre cele mai înalte suflete, cum am afirmat, urcă în aceste planuri fără nici o şedere intermediară în Astralul superior, însă majoritatea îşi au partea de existenţă în Astral, mai înaltă sau mai joasă.

În planurile „raiului", sufletele spirituale petrec lungi perioade de timp bucurându-se de bine-meritatul extaz. Sufletele mai inferioare ca dezvoltare petrec mai puţin timp acolo. Sufletele inferioare, materialiste, cu greu gustă experienţa acelor regiuni înalte. Mă voi referi din nou la aceasta, în continuare. Ca regulă generală, v-aş reaminti, cu cât mai înaltă dezvoltarea unui suflet, cu atât mai lungă perioada dintre reâncarnările sale; şi invers.

Există, cu toate acestea, cazuri speciale, cum ar fi chemarea datoriei din partea unui suflet înalt, sau o puternică atracţie pentru altă, sau alte, reâncarnări apropiate, ce ar putea aduce înapoi un suflet superior mai repede decât merită de fapt acesta - aceasta este simplă renunţare, totuşi, din partea sufletului superior, şi nu o încălcare a regulii generale enunţate mai devreme.

Să ne schimbăm acum vibraţiile, şi să vizităm unele din scenele vieţii în Astral, în care trăiesc, se deplasează, şi îşi duc existenţa sufletele trezite. Câteva ilustrări concrete ale vieţii în aceste planuri vă va învăţa mai multe referitor la acest subiect amplu, decât ar face-o volume literare întregi, sau ani de lecţii verbale. Să începem cu unele din sub-planurile cele mai de jos, şi diviziunile acestora - perspectiva nu este plăcută, însă veţi obţine o lecţie preţioasă.

Capitolul VII

Scenele astralului

Vibrăm acum într-o subdiviziune foarte joasă a sub-planului cel mai de jos al Astralului. Resimţiţi o senzaţie foarte neplăcută, şi o repulsie aproape fizică faţă de atmosfera din jurul vostru. Unele naturi foarte sensibile trăiesc senzaţia de a fi înconjurate de o atmosferă densă, lipicioasă, urât mirositoare, neguroase, prin care aproape se sforţează să înainteze, pentru a vizita aceste regiuni. Este înrudită cu senzaţiile trăite de o persoană spirituală cu idealuri înalte pe planul pământesc, dacă ea ajunge să intre într-un loc locuit de persoane inculte, vulgare, cu un caracter şi o natură depravate - acestea amplificate de mai multe ori datorită legilor astrale.

Nu este o minune faptul că unul din vechii scriitori egipteni, a cărui operă dăinuie în piatră sculptată, spunea, cu patru mii de ani în urmă: „Ce fel de regiune a stricăciunii este cea în care am ajuns prosteşte? Nu este apă, fără aer, este nemăsurat de adâncă; are întunericul celei mai negre nopţi, atunci când cerul este acoperit de nori denşi, şi nici o rază de lumină nu le penetrează cortina. Sufletele hoinăresc fără speranţă şi fără ajutor pe aici; în acest loc nu este nici pace, nici calm, nici odihnă, nici linişte a minţii sau a inimii. Este o oroare şi o dezolare. Jalnic este sufletul ce locuieşte în acest loc!"

Privind în jurul vostru, în lumina palida, fantomatică a acestei regiuni, veţi observa nenumărate forme umane, cu aparenţa cea mai repugnantă. Unele dintre ele sunt pe o treaptă atât de joasă pe scară încât arată aproape animalic, mai degrabă decât ca oamenii. Există forme încă mai de jos pe

subdiviziunile de sub aceasta, dar vă voi scuti de priveliştea dezgustătoare. Aceste creaturi sunt suflete fără trup, în corpul astral, vieţuind în planul inferior în care au coborât când s-au trezit din foarte scurtul lor somn astral.

Dacă veţi arunca o privire prin ceaţa ce ne învăluie, veţi realiza prezenţa lumii materiale ca un soi de fundal. Vouă vi se pare detaşată, şi distanţată în spaţiu, însă pentru aceste creaturi - aceste suflete inferioare - cele două planuri par contopite. Pentru ele, li se pare că locuiesc în scenele şi printre pesoaaele din cele mai inferioare faze ale vieţii pe pământ. Chiar şi vouă vi se pare că nu vedeţi decât scenele pământene foarte inferioare în fundal - scenele mai înalte par pătate, ca şi o pagină de ziar cenzurată în vreme de război. Pentru aceste suflete sărmane nu există lume pământeană exceptând aceste scene conforme cu vechile lor dorinţe.

Dar trăind aparent între aceste vechi scene pământene inferioare de aceeaşi speţă şi familiare, aceste suflete suferă de fapt destinul lui Tantal. Fiindcă, în timp ce ele văd clar aceste scene, şi tot ceea ce se petrece acolo, ele nu pot participa în alt mod la veselia şi seducţiile pe care le percep clar - ele pot doar să VADĂ - cât despre restul ele participă doar de la distanţă. Acest lucru face locul un adevărat iad pentru ele, fiindcă acestea sunt permanent frustrate şi chinuite de vederea scenelor la care ele nu pot participa. Ele nu pot să practice decât „pofta din vedere”, ce nu este decât un ghimpe în coastă pentru ele. în toate părţile, în viaţa pământeană, ele îşi văd semenii (din carne) mâncând, bând, jucând, angajându-se în tot felul de plăceri şi brutalitate - şi în timp ce ele se îngrămădesc în jur cu poftă, ele nu îşi pot face simţită prezenţa (în situaţii obişnuite) şi nici nu pot participa la scenele pe care le observă.

Lipsa corpului fizic este întradevăr un mare chin pentru ele, în astfel de împrejurări.

Atmosfera astrală a cârciumilor, saloanelor de biliard sau de joc, pistelor de curse, a cartierelor de „agăţat”, „bordelurilor”, „lămpilor roşii” - şi a echivalentelor acestora mai aspectuoase - sunt pline de aceste forme astrale inferioare ale sufletelor de dincolo de graniţa astrală. Ocazional, ele pot influenţa vreun companion pământean, întratât de saturat cu alcool, sau ameţit de droguri, încât el este fizic deschis la influenţa lor. Când acestea îl influenţează astfel, ele încearcă să îl ducă într-o mai mare decădere şi dependenţă, fiindcă, procedând aşa, ele obţin o gratificaţie reflexă, ca şi cum ar fi fost acestea acolo. Dar nu voi insista în acest subiect - este prea odioasă.

În anumite situaţii, şederea în acest sub-plan astral inferior provoacă o atât de puternică dorinţă de renaştere în carne, printre scene similare, încât sărmanul suflet se înghesuie spre reâncarnarea pe plan inferior similar. In alte cazuri, sunt fericit să o spun, experienţa îl dezgustă şi îi face face greaţă în tratat sărmanului suflet încât el trăieşte o repulsie faţă de asemenea lucruri, în care caz tendinţa dorinţelor sale îl duce firesc în direcţia opusă, şi îi este oferită oportunitatea de a se ridica pe scara Astralului, acolo unde tendinţele sale bune sunt încurajate, şi unde rezultă în final o renaştere mai bună.

În final, totuşi, în aproape toate cazurile „trăirea până la capăt” rezultă în „capătul trăirii”, şi chiar şi cei mai de jos se vor ridica în timp. Câteva suflete, totuşi, se scufundă atât de jos încât sunt incapabile să se ridice, iar ele ajung la soarta finală (nu a damnării) a anihilării. Chiar şi în aceste iaduri ale Astralului, cu toate acestea, sufletele degradate sunt „pedepsite nu pentru păcatele lor, ci prin acestea” aşa cum un vechi scriitor a afirmat-o răspicat.

Această scenă particulară nu este singura din acest sub-plan al Astralului - ea are mai multe asemenea. Nu avem timp să vi le arăt pe toate, sau să vi le descriu în detaliu. Pot ilustra ideea, totuşi, spunând că aproape de scena pe care aţi observa t-o este o alta în care actori sunt acele suflete mizerabile, iubitoare de bani, ce şi-au vândut toată natura lor bună pentru mizera ciorbă a câştigului lumesc. Pedeapsa, prin păcat mai curând decât pentru păcat, este similară cu aceea a sufletelor inferioare din scena precedentă. Acestea sunt chinuite de vederea lucrurilor, însă frustrate de neputinţa de a putea participa. Rezultatul este practic similar cu cel menţionat în cazul anterior - unele află o

dorinţă crescută, iar altele află dezgust şi greaţă şi astfel caută calea spre lucruri mai înalte.

Sunt sute de regiuni similare în Astralul inferior, dintre care unele sunt mult mai înalte, oricum, decât cele pe care vi le-am prezentat. Toate acestea servesc drept un Purgatoriu, sau loc de ardere a dorinţelor de tip inferior - nu ardere în flăcări materiale, ci în focul dorinţei propriu-zise, aşa cum am văzut. Această idee de ardere, sau mistuire, a dorinţelor inferioare, s-a văzut că a pătruns în aproape toate religiile, şi îşi are baza în lucrurile din Astral.

Schimbându-ne vibraţiile, şi urcând în sub-planuri mai înalte, trecem rapid de la scenă la scenă. Păreţi uimiţi să remarcaţi că multe din aceste scene par să fie aşezate în cadre, ca într-un mare teatru. Observaţi cu mirare natura artificială a acestui scenarism astral, şi vă miră faptul că toate personajele din aceste scene par să privească scena aceasta ca firească şi reală, în loc de părelnică. Totul pare foarte ceţos şi imperfect pentru voi, însă foarte real pentru ele. Secretul este faptul că scena este creaţia minţilor celor ce participă la scene, şi a celor ce i-au precedat în acest plan. Totul este părelnic - un miraj, ca să spunem astfel - dar foarte real pentru cei ce participă la scene.

Nu este scopul acestui mic volum de a descrie chimia Astralului Cu ajutorul căreia este posibil mintii să construiască scenarii etc., din substanţa astrală. Pentru ocultistul avansat, care a studiat adânc chimia ocultă, chestiunea este tot atât de simplă ca şi formarea gheţii din apă, ce a fost la rândul ei abur - şi în acelaşi timp tot atât de minunată. Călătorul în Astral întotdeauna va fi martor la minunăţiile din acel plan, a căror scenă este în întregime construită astfel, cu toate că nu ar 11 capabil să explice chimia formării sale.

In acest fel, în diversele planuri superioare ale Astralului, incluzând unele din planurile relativ mai joase, găsim munţi minunaţi, şi văi, râuri, lacuri, oraşe, orăşele, sate şi ogoare - în fapt, toate formele de peisaj cunoscute în viaţa pământeană. Vedem de asemeni clădiri de toate felurile, şi toate soiurile de unelte casnice, lucruri utile, mobilă etc. Toate sunt construite din substanţa strală cu ajutorul minţilor imaginative ale locuitorilor din aceste planuri. Vizitatorului acestea le par foarte ireale - se poate de fapt vedea prin ele, şi în toate părţile lor simultan, ca în cazul unui cristal transparent, însă pentru locuitorii din Astral acestea sunt tot atât de solide şi de reale ca şi echivalentul lor material - şi nici un dubiu în ce priveşte soliditatea lor nu apare vreodată în mintea locuitorilor din Astral.

Şi care ar fi scopul întregii acestei înscenări teatrale, vă veţi întreba. Veţi vedea imediat, când vă voi oferi cheia ce deschide uşile secrete ale vieţii astrale şi semnificaţiei sale.

Capitolul VIII

Viaţa şi munca în astral

Ceea ce am afirmat mai devreme referitor la natura scenelor astrale nu trebuie considerat ca indicând că Astralul, în sine, este pur imaginar sau ireal în vreun fel. Şi nici substanţa din care sunt compuse scenele nu sunt mai puţin reale decât substanţa din care este compusă lumea materială, în planul material, substanţa se manifestă ca materie, pe când în planul astral ea se manifestă în forma mai subtilă de „componentă” sau material.

Din nou, în planul material, materialul, sau materia, este structurată de forţe fizice ale naturii, sau, poate, de mintea omului utilizând materialul original pentru a construi structuri sau forme „artificiale”.

În Astral, pe de altă parte materialul astral nu este pus în forme de forţe fizice, ci este structurat şi format numai de gândirea şi puterea imaginativă a minţilor celor ce locuiesc acel plan. însă aceste

forme şi structuri ale materialului astral nu trebuie imaginate ca existând doar în mintea locuitorilor astrali. Acestea au o existenţă proprie, fiind alcătuite din material astral, deşi sculptate, formate şi construite direct de către puterea minţii locuitorilor astrali, în locul forţelor fizice ale naturii.

Peisajul astral etc., dăinuie dispariţia minţii celui care l-a construit, şi se dezintegrează numai după trecerea unui timp considerabil, la fel ca şi lucrurile materiale din planul pământean. Cât despre puterea imaginaţiei omului, nu fiţi dezamăgiţi pentru moment - deoarece ea este una din cele mai eficiente puteri din natură, şi operează puternic chiar şi în planul material, deşi în Astral puterea sa este mai uşor recunoscută de simţuri. Pentru locuitorii din Astral, peisajul lor, construcţiile etc., sunt la fel de solide ca şi cele din planul material pentru cei ce locuiesc acolo.

Trecând prin diferite sub-planuri, şi subdiviziunile acestora, în Astral veţi observa o mare varietate de peisaje, şi o mare diferenţă în caracterul şi ocupaţiile locuitorilor. Dar, remarcaţi o caracteristică generală la baza tuturor diferenţelor, şi anume, faptul că toate aceste persoane (locuitori astrali) par să fie pătrunşi de o intensă corectitudine, şi manifestă un grad de concentrare ce le oferă aparenţa că ar fi preocupaţi. Aceasta, deseori, la un nivel încât ei par să nu remarce prezenţa noastră şi trecerea prin mijlocul lor, decât dacă ne adresăm direct acestora. Iarăşi, toţi par a fi ocupaţi, chiar atunci când treaba lor ar fi sportul sau joaca.

Cheia ocupaţiei şi a cursului locuitorilor din Astral se găseşte în principiul că viaţa sufletului în diviziunile relativ mai înalte ale Astralului consistă în epuizarea în lucru a dorinţelor intelectuale, şi a tendinţelor obişnuite, gusturilor, preferinţelor, şi a aspiraţiilor pe care aceştia nu au putut să le manifeste pe deplin în viaţa pământeană.

Nu mă refer la dorinţe senzuale joase, sau gusturi pur animale, ci mai curând la „ambiţii” şi forme similare de dorinţe a unor înclinaţii puternice. Multe din aceste înclinaţii pot fi foarte onorabile şi lăudabile, mai degrabă decât altfel, însă sunt toate preocupate de manifestări fizice, decât de desfăşurarea spirituală şi evoluţia în sensul strict al acestor termeni.

Planurile mai înalte sunt acelea în care forţele spirituale iau naştere şi înfloresc, şi dau roade - Astralul, chiar şi în planurile sale cele mai înalte, este scena trăirii până la capăt, a mistuirii, aspiraţiilor şi ambiţiilor intelectuale şi similare pământene.

Cu cât mai înalt planul din lumea astrală, cu atât sunt mai puţin evidente vechile scene pământene, chiar şi sub forma fundalului difuz pe care l-am văzut înaintând în călătoria noastră. Urcând în nivel, aceste vechi scene pământene au devenit foarte difuze, şi unde ne aflăm noi acum, în al patrulea sub-plan, acestea sunt practic în afara vederii. Acest sub-plan particular nu este deosebit de înălţător, însă el este totuşi interesant pentru elev.

Trecând din scenă în scenă, vedem „câmpiile fericite de vânătoare” ale indienilor americani, dens populate de aceşti vechi băştinaşi ce se află acolo de o bună perioadă de timp. Ei sunt ocupaţi, şi fericiţi vânând bizonii lor astrali, sau în vreun joc (toate create artificial de imaginaţia lor, din substanţa astrală, şi neavând o existenţă reală ca animale ce trăiesc, simt). Puţin mai departe, suntem martori ale unor forme similare de „tărâm al Spiritului” al altor popoare primitive, în unele dintre ele luptând războinici fără trup şi cucerind mari mulţimi de inamici artificiali, şi apoi luând parte la mari festivităţi conforme vechilor lor obiceiuri.

Valhalla este şi ea, la fel ca şi alte Paradisuri imaginare ale vechilor rase umane. Insă locuitorii lor se micşorează ca număr, fiind prinşi în curentul ce îi poartă înapoi spre reâncarnare. Dar, remarcaţi aceasta, din toate acestea nu este nimic înălţător în comportamentul urmat în aceste scene, nu este nimic degradant sau decadent, dintr-un punct de vedere strict spiritual, însă, se evidenţează mereu o epuizare, o oboseală a vechilor dorinţe de acest fel, pentru a face loc altora mai înalte - toate tind spre evoluţia spirituală.

Ridicându-ne rapid vibraţiile, şi trecând peste multe niveluri de scene de acest fel, ne regăsim într-

un plan considerabil mai înalt. Aici vedem oameni angajaţi în ceea ce ar putea fi numit „muncă utilă" în viaţa pe pământ. Dar ei nu o îndeplinesc ca pe o muncă, ci mai curând ca pe o recreere voioasă.

Observând de aproape, vom vedea că acea muncă este în întregime de o natură inventivă şi constructivă. Bărbaţii şi femeile împlinesc ceea ce le captase interesul pe când erau în viată pe pământ. Ei devin mai buni în munca lor, şi sunt plini de bucuria creaţiei. Ei aduc aminte de o o menţiune a lui Kipling despre viitorul stat unde: „... nimeni nu va mai munci pentru bani, şi nimeni nu va mai munci pentru faimă; însă fiecare pentru bucuria de a munci".

Intr-unele din aceste subdiviziuni vedem artistul ocupat în lucru, reuşind minunate capodopere; de asemeni muzicieni creând mari compoziţii, la care au visat în van pe când erau în viaţa pe pământ. Arhitectul construieşte mari structuri - inventatorul descoperă mari lucruri.

Şi toţi sunt plini de bucuria muncii, şi de extazul imaginaţiei creative.

Dar, nu fa greşeala, elevule, de a privi aceasta ca pe o simplă joacă, sau eventual ca pe o formă de răsplată pentru o treabă lumească bine făcută, deşi, desigur, amândouă aceste elemente au rolul lor în lucrarea generală a Legii. Lucrul principal de reţinut este că în această muncă în Astral, există un progres şi un avans mental concret.

Mai mult, în multe cazuri, chiar în aceste planuri din Astral se construieşte solul din care vor apărea concret mari realizări creative şi inventive, în planul material, în reâncarnări viitoare a acestor suflete ce acum muncesc în acest plan. Astralul este marele depozit de tipare al lumii. Tiparele sale sunt reproduse în materie atunci când sufletul revizitează scenele de pe pământ. Multe lucrări de artă, compoziţii muzicale, mari opere de literatură, sau mari invenţii, nu au fost decât reproducerea unui tipar astral. Aceasta va ajuta la explicarea unui sentiment comun tuturor marilor realizatori ai unei lucrări creative, imaginative sau intelectuale - straniul sentiment că lucrarea lor nu este decât împlinirea a ceva la care ei au forjat mai dinainte - o re-descoperire, adică.

Din nou, în această muncă-joacă din Astral, sufletul este cel care munceşte mereu utilizând vechi idei, aspiraţii etc., şi renunţând în final la ele. În acest mod se realizează, adevăratul progres, fiindcă până la urmă chiar şi viaţa pe pământ este văzut ca fiind în general ca „trăire până la capăt şi capăt al trăirii" - de urcare mai sus pe treptele fiecărei greşeli şi fiecărui eşec. în munca în Astral multe idei vechi sunt epuizate şi înlăturate: multe dorinţe vechi mistuite şi înlăturate; multe ambiţii vechi manifestate şi apoi părăsite în urmă. Este o anumită „ardere şi mistuire" a vechiului material mental, şi un loc făcut marterialului mai nou şi mai bun în noua viaţă pe pământ.

Adesea, în acest mod, în Astral se înfăptuieşte tot atât de mult în direcţia progresului şi a îmbunătăţirii, cât cât ar fi posibil doar într-un mare număr de vieţi pe pământ. Viaţa în Astral este foarte corectă şi intensă - vibraţiile mult mai ridicate decât în planul material.

Având acest principiu în minte, aceste scene din Astral pe care le observaţi acum iau o nouă şi mare semnificaţie. Le recunoaşteţi ca fiind nişte săli de clasă foarte importante în marea şcoală a vieţii. Munca ce se face aici, nu se poate realiza, în altă parte. Toate au rostul lor.

Nu există eforturi fără rezultat, sau activitate inutilă în univers, indiferent ce ar putea spune observatorul neatent împotrivă. Astralul nu este o glumă în univers - el este unul din marile şi adevăratele sale ateliere şi laboratoare ale sufletului. Acesta are locul său distinct în lucrarea desfăşurării spirituale şi a evoluţiei.

Capitolul IX

Planurile superioare şi dincolo de ele

Ridicându-ne puţin vibraţiile, pătrundem acum în al doilea mare sub-plan al Astralului, cu cele şapte subdiviziuni ale sale şi multele sale diviziuni şi regiuni mai minore. Aproape înainte să vă spun, veţi simţi atmosfera religioasă ce îmbibă această regiune, Deoarece acesta este planul în care aspiraţiile şi emoţiile religioase îşi găsesc deplina putere de expresie. In acest sub-plan sunt multe suflete care au petrecut ceva timp în celelalte sub-planuri ale Astralului, împlinindu-şi munca acolo şi apoi trecând în aceste scene pentru a-şi manifesta această parte a naturilor lor.

Dar, doresc să vă atrag atenţia asupra distincţiei oculte dintre „spiritualitate” şi „religie”. Spiritualitatea este recunoaşterea scânteii divine din interiorul sufletului, şi desfăşurarea acesteia în conştiinţă; pe când religia, în sensul ocult, consistă din practicarea unei anumite forme de rugăciune, ritualuri, ceremonii etc., ţinând de anumite forme de teologie, şi ale cărei manifestări pot fi numite sentimente religioase. Instinctul religios este adânc sădit în inima omului, şi poate fi numit piatra crucială către adevărata spiritualitate - dar nu este spiritualitatea în sine. In formele sale mai înalte, acesta este un lucru minunat, însă în cele mai de jos conduce la bigotism şi îngustime de spirit - însă este o treaptă necesară pe Cale, şi toţi trebuie să o străbată pentru a putea ajunge la lucruri mai înalte.

Acest sub-plan secund al Astralului este plin cu o multitudine de suflete fiecare din acestea încercând să se manifeste şi să-şi exprime propria sa nuanţă particulară de concepţie religioasă. Se spune că acesta ar cuprinde toate raiurile la care s-a visat vreodată în teologie şi predicat în biserici - fiecare plin cu devoţi de diferite crezuri. Fiecare din marile religii îşi are propria sa regiune aparte, în care se adună discipolii săi, se roagă şi se bucură, în fiecare regiune, sufletul religios găseşte „exact ceea ce a aşteptat” şi sperat să găsească „pe celălalt tărâm”. Unii rămân mulţumiţi la locul lor, iar alţii ce devin nesatisfacuţi alunecă către vreo sub-regiune, sau grup, ce le este mai aproapiat noua lor concepţie despre adevăr.

Trecând repede prin aceste regiuni, veţi descoperi că fiecare are propriul său mediu particular în perfect acord cu credinţele persoanelor ce o locuiesc. Unele au aspectul unei case de întâlnire simple, de modă veche, la o scară imensă; pe când altele seamănă cu o catedrală gigantică, plină de decoraţii şi de înzestrări superbe, şi răsunând de sunetul glorioaselor litanii şi alte forme ritualice de rugăciune. Fiecare îşi are predicatorii şi preoţii săi oficianţi, potrivit regulilor sale. Se observă imediat că mediul, peisajul, construcţiile, decoraţiile etc., sunt construite din substanţa astrală de puterea imaginativă a minţilor celor adunaţi în fiecare loc. Toată punerea în scenă şi caracteristicile sunt deplin în evidentă (o spun cu toată seriozitatea, fără a încerca să fiu frivol sau gratuit) - puteţi chiar vedea coroane de aur, harfe, sau halouri dense, în unele cazuri, şi auzi sunetul „eternului cântec de laudă”.

Regret faptul că sunt obligat să vă supun atenţiei regiuni ale unor forme oarecum inferioare de religie, în care există priveliştea din fundal a unui iad în flăcări, la care devoţii privesc cu satisfacţie, simţind bucuria raiului intensificată de perspectiva sufletelor suferind în iad. Este o satisfacţie să vă spun că sufletele în suferinţă, şi iadul acestora, nu sunt decât lucruri ireale create de imaginaţie din substanţă astrală - doar o punere în scenă, cu alte cuvinte. Infernul lui D ante îşi are echivalentul corespunzător în Planul Astral.

Vă cer, să contemplaţi cu atenţie această scenă dintre cele mai oribile din faţa noastră. Un edificiu mare mobilat sever se arată, cu o adunare şezând în scaune având chipuri imobile, fixe, crude. Aceştia privesc către marginea unei adâncituri fără fund, fumegând, din care iese un soi de lanţ mare, fără capăt, fiecare inel având un cârlig uriaş, ascuţit, de care este atârnat un suflet damnat. Acest suflet se presupune a ieşi la marginea găurii odată la o mie de ani, şi când fiecare apare, este auzit strigând cu accente jalnice: „Cât de mult - cât de mult?” La această întrebare agonizantă, o voce fermă, adâncă este auzită răspunzând:

„Veşnic! Veşnic!” Sunt fericit să vă spun că această adunare se restrânge, mulţi evoluând către concepţii mai înalte, şi practic nu mai sunt noi recruţi sosind din planul pământean pentru a umple

rândurile rărite, în timp, această congregaţie va dispărea cu totul, iar priveliştea fantomaticei scene se va dizolva treptat în praful astral şi estompa vederii definitiv.

Toate formele de religie, înalte sau joase, orientale sau occidentale, antice sau moderne, sunt reprezentate în acest plan. Fiecare îşi are adăpostul său specific. Ar încânta inima unui student de religii comparate să viziteze aceste scene. Sunt unele scene şi regiuni frumoase şi inspiratoare în acest plan, pline de suflete avansate şi caractere frumoase. Dar, din păcate, există acolo şi unele repugnante. Este miraculos, văzând aceste scene, să realizezi cât de multe forme a luat religia şi teologia omenească în evoluţia sa. Orice formă de divinitate îşi are regiunea sa, cu credincioşii săi. Este interesant de vizitat scenele odinioară pline de credincioşii religiilor cele mai antice. Multe au doar o mână de credincioşi rămânând în acest plan; în timp ce în unele cazuri, credincioşii au dispărut cu totul, iar peisajul astral al regiunii, templele şi relicvele sale, decade şi dispare tot aşa cum au dispărut vechile temple în planul material.

În cel mai înalt dintre sub-planurile Astralului găsim multe regiuni locuite de filozofi, savanţi, metafizicieni, şi înalţi teologi ai rasei - cei care şi-au folosit puterea intelectuală în efortul de a rezolva Enigma Universului, şi de a privi Dincolo de Văl, doar prin uzul intelectului. Mari sau mici, ei pot fi găsiţi aici. Sunt tot atât de multe şcoli de filozofie şi metafizici aici, câte erau sectele religioase în planul de mai jos. Unii sunt jalnic de slabi, cruzi şi puerili în concepţiile lor - alţii au avansat atât de departe încât apar ca nişte semi-zei ai intelectului. Dar nici chiar aceasta nu este adevărata „spiritualitate", nu mai mult decât formalismul religios şi dogmele din planul de dedesubt.

Toate îşi au locul lor, totuşi, şi totul evoluează şi devine.

Este interesant de remarcat că în acest plan, şi în cel de mai jos, se găsesc grupuri de suflete fără trup ce persistă în a declara că „nu mai este nici o existenţă ulterioară pentru suflet"; „sufletul piere odată cu trupul" etc.

Aceste suflete în eroare cred că ele sunt încă în planul material, în ciuda aparenţelor, iar ele şi-au edificat un foarte bine contrafăcut peisaj pământean pentru a-i susţine. Aceştia strâmbă din nas cu dispreţ sau increduli la orice discuţie despre viaţă în afara corpului fizic, şi lovesc în mesele astrale cu pumnii lor astrali, pentru a dovedi ce solide sunt toate lucrurile reale - ei cred numai în ceea ce este solid şi „real". Asta, întradevăr, este extrema ironie a vieţii astrale.

Ai observat anumite forme glorioase în aceste regiuni, elevule, pe când am trecut prin aceste scene, şi am promis să vă informez în ce priveşte caracterul lor. Acestea erau acele fiinţe înalt evoluate, odinioară oameni ca şi noi, ce s-au reântors voluntar din sferele înalte pentru a învăţa şi instrui de-a lungul liniilor religiei şi filozofiei, combinând ce este mai bun din ambele, şi ghidând în sus către Adevăr acele suflete ce au ajuns la o posibilă înţelegere a acestor lucruri. Este foarte adevărat, în Astral ca şi pe planul pământean, că „atunci când elevul este pregătit, apare Maestrul". Astralul are mulţi, foarte mulţi din aceşti Fraţi Mai Vârstnici ai Neamului, lucrând cu răbdare şi conştiinciozitate pentru ridicarea celor luptându-se pe această Cale.

Aş spune aici, că o înţelegere a naturii diferitelor regiuni ale Astralului, şi ale scenelor de acolo, va arunca lumină asupra faptului că dovezile despre „dincolo" oferite de sufletele fără trup la şedinţele spiritiste etc., sunt atât de pline de contradicţii şi discrepanţe, niciuna nefiind în acord cu alta. Secretul este că fiecare spune adevărul aşa cum îl vede el în Astral, fără a realiza natura a ceea ce ei au văzut, sau faptul că este, în cel mai bun caz, doar un aspect între milioane altele. Alăturaţi diferitele „raiuri" menţionate mai devreme, şi vedeţi cât de diferite ar fi dovezile venind de la unii dintre acei locuitori. Când natura fenomenelor astrale este deplin înţeleasă, dificultatea dispare, şi fiecare dovadă este recunoscută ca fiind o încercare de a descrie peisajul Astralului pe care l-a privit entitatea far trup, crezându-l concret şi real.

Doresc să-ţi spun acum, elevule, câte ceva despre planurile mai înalte decât Astralul. Aceste

planuri transcend descrierea adecvată. Destul să spun, aici, că fiecare suflet în -astral, chiar şi cel mai de jos, la sfârşit cade într-un somn astral, atunci când şi-a terminat lucrul în acel plan.

Înainte de a ajunge să renască, totuşi, el se trezeşte pentru o perioadă pe unul din subdiviziunile următorului plan mai înalt peste Astral. El poate rămâne treaz în acest plan, în subdiviziunea sa apropriată, numai un moment, sau pentru mai multe secole chiar, depinzând de starea sa de devenire spirituală, în timpul acestei rămâneri în aceste planuri mai înalte, sufletul se uneşte cu faza mai înaltă a sa însăşi - fragmentul de Spirit divin - şi este întărit şi învigorat acolo, în această perioadă de uniune, multe din impurităţile naturii sunt arse şi dizolvate în neant, iar partea mai înaltă a naturii este hrănită şi încurajată.

Aceste planuri înalte ale Fiinţei constituie adevărata „lume paradisiacă” a sufletului. Cu cât mai înalt avansat este sufletul, cu atât mai îndelung locuieşte acesta între încarnări în aceste planuri. La fel cum mintea se dezvoltă şi devine capabilă de a-şi exprima dorinţele şi ambiţiile, în Astral, tot astfel sunt părţile mai înalte ale sufletului întărite şi dezvoltate în aceste planuri înalte.

Bucuria, fericirea şi binecuvântarea spirituală a acestor planuri înalte sunt dincolo de cuvintele obişnuite. Atât de minunate sunt acestea, încât mult după ce sufletul a renăscut din nou pe pământ, vor răsări în el amintirile experienţelor sale în aceste planuri înalte, şi va tânji pentru reântoarcerea la acestea, aşa cum un porumbel tânjeşte după cuibul său îndepărtat către care îl poartă aripile sale ostenite. Odată auzita, armonia lumii-paradisiace nu este niciodată uitată - amintirile sale rămân pentru a ne întări în momentele de încercare şi de durere.

Acestea, deci, sunt adevăratele „lumi paradisiace” ale învăţăturilor oculte - ceva mult diferit chiar faţă de cele mai înalte planuri ale Astralului. Mărturii ale misticilor se bazează, pe experienţe în aceste planuri, nu în cele ale Astralului. Sufletul tău te-a informat adevărat cu privire la realitatea existenţei acestor minunate regiuni şi scene - nu te-a păcălit.

Aşadar, ţineţi-vă strâns de ideal şi viziune - urmaţi lumina, urmaţi lumina!

Capitolul X

Lumina astrală

Nu trebuie presupus nici un moment că Astralul este numai un plan al Naturii creat ca un loc de şedere temporară şi de dezvoltare pentru suflete ce au părăsit corpul fizic - doar un loc de oprire între reâncarnări. Chiar planurile Astralului dacă sunt importante în progresul sufletelor fără trup, aceasta nu este decât o fază din activităţile din acest vast plan al Naturii, întradevăr, chiar eliminând sufletele fără trup din Astral, tot ar rămâne suficiente fenomene stranii şi minunate în acest plan, pentru a face totuşi locul şi regiunea interesante, aşa cum au fost ele mereu pentru ocultişti, înainte de a ne termina călătoria astrală, şi întoarce la viaţa pământeană, să aruncăm o privire în grabă spre aceste minunate faze ale fenomenelor şi vieţii astrale.

LUMINA ASTRALĂ. Schimbându-ne vibraţiile, tocmai vom pătrunde într-o regiune stranie, a cărei natură nu se poate distinge din prima.

Oprindu-ne un moment până ce viziunea voastră astrală se obişnuieşte cu vibraţia specifică acestei regiuni, observaţi că deveniţi gradual conştienţi de ceea ce ar putea fi numită o imensă galerie de tablouri, întinzându-se în toate direcţiile, şi având legătură aparent în mod direct cu orice punct din spaţiu de pe suprafaţa pământului.

Iniţial vi se pare dificilă descifrarea semnificaţia acestei mari suprafeţe cu tablouri.

Problema apare din faptul că ele sunt aranjate nu una după alta în ordine pe un plan drept, ci mai

curând în serie, una după alta într-o ordine aparte ce ar putea fi denumită ordinea „X-imii în spaţiu”, deoarece ea nu este nici lungimea, lăţimea, sau adâncimea - ea este practic ordinea celei de-a patra dimensiuni a spaţiului, ce nu poate fi descrisă în termeni de dimensiune spaţială obişnuită.

Din nou, veţi afla, examinând îndeaproape tablourile că ele sunt foarte minuscule - practic microscopice ca mărime - şi necesită folosirea puterii magnificatoare aparte a viziunii astrale pentru a le aduce la o mărime aptă de a fi distinsă de facultăţile voastre de acuitate vizuală.

Viziunea astrală, când este dezvoltată, este capabilă de a magnifica orice obiect, material sau astral, într-un grad enorm - de exemplu, ocultistul antrenat este capabil să perceapă rotaţia atomilor şi corpusculelor de materie, cu ajutorul acestei particularităţi a viziunii astrale. La fel, el este capabil să perceapă clar multe vibraţii fine ale luminii ce sunt invizibile văzului obişnuit. De fapt, Lumina Astrală aparte ce inundă această regiune este cauza puterii viziunii astrale de a recepta şi înregistra aceste vibraţii fine de lumină.

Puneţi această putere de magnificare în acţiune, veţi vedea că fiecare din micile puncte şi detalii ale marelui tablou al lumii se dezvăluie astfel în faţa voastră în Lumina Astrală, este de fapt peisajul complet al unui anumit loc de pe pământ, într-o anumită perioadă din istoria lumii. Se aseamănă uneia din micile imagini dintr-o serie de imagini în mişcare - o singură imagine dintr-o rolă de film. Ea este fixă şi nu în mişcare, şi totuşi...

Putem înainta de-a lungul celei de-a patra dimensiuni, şi astfel obţine o imagine în mişcare a istoriei oricărui punct de pe suprafaţa pământului, sau chiar combina diferitele puncte într-o imagine dinamică mai mare, în acelaşi mod. Să demonstrăm asta prin experimentul de faţă.

Închideţi ochii pentru o clipă, în timp ce ne întoarcem înapoi în timp (ca să spunem aşa) de-a lungul acestor serii de înregistrări astrale - fiindcă, întradevăr ele merg înapoi la începutul istoriei lumii. Acum deschideţi ochii!

Privind în jurul vostru, percepeţi reprezentarea picturală a straniilor scene pline cu persoane purtând anumite expresii - însă totul este static, fără viaţă, fără mişcare.

Acum, să ne deplasăm înainte în timp, într-un ritm mai rapid decât cel în care au fost înregistrate imaginile astrale. Vedeţi acum zburând în faţa voastră marea mişcare a vieţii într-un anumit punct din spaţiu, într-o epocă îndepărtată.

De la naştere la moarte vedeţi viaţa acestor oameni stranii, totul în spaţiul câtorva clipe. Mari bătălii sunt date, şi oraşe se ridică sub ochii voştri, totul într-un mare tablou zburând cu o viteză uriaşă.

Acum opriţi-vă, şi apoi să ne ducem înapoi în timp, încă privind imaginile în mişcare. Vedeţi o imagine stranie, ca ceea a „inversării filmului” într-o imagine în mişcare. Vedeţi totul mergând înapoi - oraşe dispărând în neant, oameni ridicându-se din morminte, şi devenind mai tineri cu fiecare clipă până ce sunt în final nou-născuţi - totul mergând înapoi în timp, în loc de înainte.

Puteţi fi astfel martori la oricare mare eveniment istoric, sau urmări cariera oricărui mare personaj de la naştere până la moarte - sau invers. Veţi observa, mai mult, că totul este s emi-transparent, şi aceasta corespunzător, adică puteţi vedea imaginea a ceea ce se petrece în interiorul clădirilor la fel de bine ca şi în afara lor. Nimic nu scapă înregistrărilor Luminii Astrale. Nimic nu poate fi ascuns de aceasta.

Aţi privit la marea Imagine a Lumii în înregistrările Luminii Astrale - Marile înregistrări Akashice, cum le numim noi Hinduşii, în aceste înregistrări pot fi găsite imagini ale fiecărui eveniment, fără excepţie, ce a avut loc vreodată în istoria lumii - înregistrat exact cum s-a petrecut în realitate, şi mai mult, înregistrarea fiind ultra-fotografică şi incluzând cele mai mici detalii.

Călătorind la un moment din timp, în a patra dimensiune, puteţi începe din acel punct, şi vedea o imagine în mişcare a istoriei oricărui loc din lume din acel moment şi până în prezent - sau puteţi inversa şirul întorcându~vă înapoi, aşa cum am văzut. Puteţi de asemenea călători în Astral, în

dimensiuni obişnuite ale spaţiului, şi astfel vedea ce s-a petrecut simultan peste tot în lume, în orice moment al timpului, dacă doriţi.

Ca o chestiune de adevăr strict, totuşi, trebuie să vă informez că adevăratele înregistrări ale trecutului - marile înregistrări Akashice - există de fapt pe un plan mult mai înalt decât Astralul, iar ceea ce aţi văzut nu este decât o reflectare (practic perfectă, totuşi) a înregistrărilor originale.

Este necesar un înalt nivel de dezvoltare ocultă pentru a putea percepe chiar şi această reflectare în Lumina Astrală, şi fără ajutorul puterii mele voi nu aţi putea vedea acestea în acest moment. Un clarvăzător obişnuit, totuşi, este adesea capabil să surprindă aspecte accidentale ale acestor imagini astrale, şi poate astfel descrie destul de bine evenimentele din trecut.

În acelaşi fel, psihometristul, fiindu-i dat un obiect, poate să ofere istoria din trecut a acelui obiect, incluzând o descriere a persoanelor asociate cu acesta.

Capitolul XI

Entităţi astrale

Fără a avea intenţia de a aprofunda acest subiect - fiindcă acesta este rezervat numai pentru învăţarea elevului avansat, şi nu trebuie aşternut fără griji dinaintea altora - cred că este bine să vă atrag atenţia asupra faptului că în anumite planuri din Astral, există anumite entităţi, sau creaturi în viaţă, ce nu au fost niciodată oameni, şi nu vor fi, fiindcă ele aparţin unei categorii cu totul diferite a naturii.

Aceste stranii entităţi sunt de regulă invizibile fiinţelor umane, însă în anumite condiţii ele pot fi simţite de viziunea astrală.

Strict vorbind, aceste stranii fiinţe nu locuiesc în Astral deloc - adică, nu în sensul de Astral ca o parte a spaţiului, sau un loc. Noi le numim entităţi ale Astralului numai fiindcă ele devin vizibile prima dată omului, când el este capabil să vadă în Astral, sau cu ajutorul simţurilor astrale şi nu din alte motive.

În ce priveşte locul sau spaţiul, aceste entităţi sau fiinţe locuiesc pe pământ, la fel ca şi oamenii. Ele vibrează diferit de noi, as ta-i tot. De asemeni, ele sunt de regulă doar de dimensiuni microscopice, şi ar fi invizibile ochiului uman chiar dacă ele ar fi vibrat în acelaşi plan ca şi noi. Viziunea astrală nu doar că simte vibraţia acestora, în anumite condiţii, ci şi, în anumite alte condiţii, ea magnifică forma acestora la o mărime perceptibilă.

Unele din aceste entităţi astrale sunt cunoscute ca Spiritele Naturii, şi locuiesc pârâuri, stânci, munţi, păduri etc. Apariţia lor ocazională faţă de prsoane cu temperament psihic, sau în care s-a trezit un grad de viziune astrală, a dat naştere numeroaselor legende şi povestiri din folclorul tuturor naţiunilor referitor la o stranie categorie de fiinţe, cărora le-au fost date nume variate, ca de exmplu: zâne, pitici, spiriduşi, djinni, trolli, satyri, fauni, kobolzi, impi, goblini, piticoţi etc., etc., şi alte nume asemănătoare apărute în mitologia şi legendele tuturor popoarelor. Vechii ocultişti le denumeau entităţile din pământ cu numele de „gnomi”; pe cele din aer ca „sylphide”; cele din ape ca „ondine”; cele din foc, sau eter, ca „salamandre”.

Acest gen entităţi astrale, de regulă, evită prezenţa omului, şi fug de locurile în care locuieşte acesta - de exemplu ele evită marile oraşe aşa cum oamenii evită un cimitir. Ele preferă solitudinea naturii, şi le displace înaintarea oamenilor ce le împinge tot mai departe în alte regiuni noi. Nu au nimic împotriva prezenţei fizice a omului, atât cât au împotriva vibraţiilor mentale ale acestuia deplin resimţite de acestea, şi care le sunt foarte neplăcute.

O anumită categorie a lor sunt ceea ce am putea numi „băieţi buni”, şi acestea, câteodată, par să agreeze să ajute şi să susţină fiinţele umane faţă de care au dezvoltat un ataşament. Multe astfel de cazuri sunt relatate în folclorul vechilor naţiuni, însă viaţa modernă a îndepărtat din scenă aceste ajutoare preietenoase, în cele mai multe locuri.

O altă categorie, acum tot atât de rară, pare să se amuze făcând pozne de spiriduş, copilăreşti, în special de felul şotiilor faţă de ţărani etc. în şedinţele spiritiste, şi alte situaţii similare, aceste şotii de spiriduş sunt puse uneori în evidenţă.

Magicienii antici şi făcătorii de minuni erau adesea asistaţi de creaturi de acest fel. Şi, chiar astăzi în India, Persia, China, şi alte ţări orientale, o astfel de asociere nu este chiar neştiută; şi multe din faptele miraculoase ale acestor magicieni sunt de atribuit numai unui asemenea ajutor.

De regulă, aşa cum am spus, aceste creaturi nu sunt neprietenoase omului, deşi îi pot juca o festă acestuia ocazional, în unele situaţii. Ele par în special capabile să joace feste unor nou-veniţi în studiul psihismului, ce încearcă să pătrundă în Astral fără instruirea cuvenită, şi fără a lua măsurile cuvenite. Acestora acestea le pot apărea ca forme hidoase, monştri etc., şi astfel îndepărta din planul în care pezenţa lor i-ar putea deveni aparentă acestuia.

Totuşi, ele de obicei nu dau atenţie ocultistului avansat, şi fie îl lasă singur complet, sau fie fug de prezenţa sa - deşi sunt cunoscute cazuri, în experienţa majorităţii ocultiştilor avansaţi, când unele din aceste fiinţe mici par doritoare şi nerăbdătoare să fie de ajutor cercetătorului sincer, conştiincios, ce le recunoaşte ca pe parte a marii manifestări a naturii, şi nu ca pe o creatură „ne-naturală”, sau monstruozitate rea.

ENTITĂŢI ARTIFICIALE, în adiţie la entităţile nonumane ce sunt percepute de viziunea astrală, sau în planul Astralului - incluzând un număr de varietăţi şi clase altele decât cele menţionate de mine, şi despre care am omis intenţionat referirile din motive care vor fi recunoscute drept valide de toţi ocultiştii adevăraţi - mai poate fi găsită în Astral sau în planul pământean cu ajutorul viziunii astrale, o mare clasă de entităţi, sau semi-entităţi, pe care ocultiştii le numesc „entităţi artificiale”.

Aceste entităţi artificiale nu s-au născut într-un mod natural, şi nici nu sunt create de forţele creatoare obişnuite ale naturii. Ele sunt creaţii ale minţilor oamenilor, şi sunt de fapt o clasă de gânduri- forme foarte concentrate. Ele nu sunt entităţi, în sensul strict al termenului, neavând viaţă sau vitalitate cu excepţia celei pe care au împrumutat-o, sau le-a fost dată de creatorii lor. Elevul în ocultism care a priceput principiul creaţiei de gânduri-forme, va sesiza imediat natura, puterea, şi limitările acestei clase de locuitori ai Astralului.

Majoritatea acestor entităţi astrale, sau gânduri-forme, sunt create inconştient de persoane ce manifestă o extremă forţă a dorinţei, însoţită de imagini mentale distincte a ceea ce îşi doresc. Dar mulţi au învăţat arta de a le crea conştient, într-o formă elementară de magie, albă sau neagră. Mult din efectul acestei forţe a gândului, sau puterii minţii, se datorează creării acestor forme de gând. Dorinţe puternice pentru bine, la fel ca şi blesteme puternice de rău, tind să manifeste formă şi aparenta vitalităţii sub chipul acestor entităţi artificiale. Aceste entităţi, totuşi, sunt sub legea atracţiei gândurilor, şi merg numai acolo unde sunt atrase. Mai mult, ele pot fi neutralizate, şi chiar distruse, de gândurile pozitive corect îndreptate în modul cunoscut tuturor elevilor avansaţi.

O alta, una chiar mare, clasă de astfel de entităţi artificiale din Astral, consistă din gânduri-forme de fiinţe supranaturale (!), izvorâte din imagini mentale puternice, adesea repetate, ale persoanelor ce le creează - creatorul de obicei fiind inconştient de rezultat De exmplu, o mamă puternic religioasă, ce se roagă pentru influenţa protectoare a îngerilor în jurul şi asupra copiilor ei, şi a cărei imgLnatie religioasă puternică descrie aceşti vizitatori cereşti ca fiind trimise alături de copii, creează adesea de fapt gânduri-forme de astfel de îngeri păzitori în jurul copiilor săi, cărora le sunt date un anumit nivel de vibraţii ale vieţii şi minţii din partea sufletului mamei, în acest fel, aceşti îngeri păzitori, astfel creaţi,

servesc la protejarea copiilor şi îi avertizează de rău şi împotriva tentaţiei.

Multe mame pioase au împlinit mai multe decât a realizat ea prin rugăciunile sale şi dorinţele sincere. Părinţii timpurii ai bisericilor, occidentală şi orientală, erau conştienţi de acest fapt, şi în consecinţă au interzis discipolilor să folosească acest fel de rugăciune şi gândire; deşi ei nu au explicat adevăratul motiv pentru aceasta. Chiar după ce mama a ajuns în planuri mai înalte, amintirea ei iubitoare poate servi la menţinerea în viaţă a acestor entităţi de gând-formă, şi astfel servi la protecţia celor iubiţi.

Într-un mod similar, multe „fantome de familie" au fost create şi păstrate în existenţă în acelaşi fel, prin povestea repetată frecvent şi credinţa în realitatea lor, de la o generaţie la alta.

În această clasă se află faimoasele fantome istorice ce previn familiile regale sau nobile de apropierea durerii sau morţii. Familiarele fantome de familie trecând prin zidurile vechilor castele la anumite aniversări, se consideră de obicei că aparţin acestei clase (deşi nu este întotdeauna aşa).

Multe case bântuite se explică în acest fel, astfel fantoma poate fi „fondată" de oricine familiar cu legile gândurilor-forme. Trebuie reamintit că aceste entităţi artificiale sunt pure creaţii umane, şi îşi obţin aspectul şi mintea din acţiunea forţei gândului creatorilor lor. Gândul repetat, şi crezul repetat, vor servi la menţinerea în viaţă şi întărirea acestor entităţi, altfel ele vor dispărea cu timpul.

Mulţi vizitatori supranaturali, sfinţi, fiinţe semi-divine etc., din toate religiile s-au format în acest fel, şi, în multe cazuri, sunt ţinute în viaţă de credinţa devoţilor bisericii, capelei, sau altarului, în multe temple din ţările orientale, au fost create, şi menţinute în viaţă pentru multe secole, entităţi gânduri-forme ale zeilor mai minor şi sfinţilor, înzestraţi în gândire cu marea putere de a răspunde la rugăciune, ofrandă, sau ceremonii. Aceia ce acceptă credinţa în aceste puteri, sunt aduşi în armonie cu vibraţiile acestuia, şi sunt afectaţi prin aceasta, în bine sau rău.

Puterea diavolilor neamurilor sălbatice (unele din care sunt practic adoratori ai diavolului) apar în acelaşi fel. Chiar şi în istoria timpurie a religiilor din occident, găsim multe referinţe la apariţia Diavolului, şi a lucrării sale diabolice; prezenţe diavoleşte vrăjitoare e te, toate acestea fiind entităţi gânduri-forme create de acest fel. Multe din efectele vrăjitoriei, magiei negre etc., au fost produse în acest mod - elementul credinţei, desigur, adăugând mult efectului. Practicile Voodoo din Africa, şi mai târziu, din Martinica; practicile Cahuna din Hawaii se bazează pe aceleaşi principii, efectul „farmecelor" etc., depinde de aceleaşi legi, incluzând efectul credinţei.

Chiar şi anumite forme de „spirite", aşa-zise, ale unor forme de şedinţe spiritualiste apar din acest principiu, şi nu au fost niciodată fiinţe umane, vreodată. O înţelegere a acestui principiu va ajuta la interpretarea multor aspecte contrariante de fenomene psihice.

„REVENIREA SPIRITULUI". Nimic din ceea ce am spus nu trebuie luat ca o denigrare a realităţii sau validităţii a ceea ce lumea occidentală cunoaşte ca „reântoarcerea spiritului". Pe de altă parte, sunt familiar pe deplin cu foarte multe cazuri de revenire reală la viaţa pământeană a unor suflete fără trup. Dar în acelaşi timp, eu, la fel ca şi toţi ceilalţi ocultişti avansaţi, sunt de asemeni conştient de multele şanse de eroare în această categorie de fenomene psihice. Umbre, sau chiar învelişuri astrale, prea adesea sunt confundate cu persoane iubite plecate. Iarăşi, multe „forme de spirit" aparent reale nu sunt decât nici mai mult nici mai puţin forma-gând semi-vitalizată a unor entităţi artificiale aşa cum vi le-am descris.

Din nou, mulţi mediumi sunt realmente clarvăzători, şi sunt capabili să ajungă inconştient până la înregistrările Astrale pentru informaţiile lor despre trecut, în loc de a recepta comunicarea de la un suflet fără trup - cu toată onestitatea şi buna credinţă, în multe cazuri.

Ocultismul nu neagă fenomenele spiritualismului modern din occident - el numai caută să explice adevărata natură a acestora, şi să verifice unele din ele în timp ce indică natura reală a altora. Acesta ar trebui salutat ca un aliat, de toţi spiritualiştii adevăraţi.

VIZIUNEA ASTRALA. Nu trebuie presupus că viziunea astrală se iveşte brusc asupra oricui, cu toată deplinătatea. Mai degrabă ea este un obiect de dezvoltare graduală înceată în majoritatea cazurilor. Multe persoane o posedă într-un grad mai slab, şi nu reuşesc să o dezvolte mai departe, din lipsa instruirii cuvenite. Multe persoane au sclipiri ocazionale ale ei, şi sunt lipsiţi pe de-a întregul de ea în restul timpului. Mulţi „simt" vibraţiile astrale, mai curând decât să vadă cu ajutorul viziunii astrale. Alţii, obţin un anumit grad de viziune astrală cu ajutorul globului de cristal etc. acel fapt frecvent menţionat ca „vedere psihică", sau „percepţie psihică", este o formă de viziune sau senzitivitate astrală.

Psihismul este legat de fenomenele astrale, în toate cazurile.

În acest mic volum, am căutat să vă ofer, în câteva rânduri, mari fapte de bază despre Planul Astral. Am aglomerat foarte multe într-un spaţiu foarte mic, astfel încât va trebui să-mi citiţi şi studiaţi spusele foarte atent, pentru a ajunge la semnificaţia deplină. De fapt, aceasta nu este o carte să fie citită şi apoi lăsată deoparte - mai curând ea ea ar trebui recitită şi re-studiată, până când este extrasă toată esenţa.

Perspectivele asupra unui număr de sub-planuri ale Astralului ar trebui să vă ofere o idee generală, clară despre multe alte scene din acel plan mare.

Ţineţi minte, aceste scene sunt tipice pentru ceea ce observă orice ocultist avansat care este capabil să călătorească în aceste planuri. Ele sunt minimizate, mai curând decât exagerate. Unele din cele mai uimitoare şi mai „senzaţionale" scene au fost cu totul omise, cum nu am nici o dorinţă de a atrage, sau furniza, acelora ce caută senzaţie - lucrarea mea este pentru elevul sincer, numai.

Folosiţi acest manual ca pe o cheie pentru a dezlega multe mistere şi nu ca pe o carte de frunzărit în timpul liber. Nu vă îngăduiţi „timp liber". Nu încercaţi să „omorâţi timpul". Fiţi un ocultist sincer, meditativ, mereu în devenire şi evoluând pe măsură ce progresaţi de-a lungul Căii! Priviţi înainte, nu înapoi!

Priviţi în sus, nu în jos! Aveţi credinţă, nu teamă! Fiindcă în sufletul vostru este o scânteie din focul divin, ce nu poate fi stins!